

ისევ რაჭა-ლეჩხუმი...

ჯანა ფარუჩიანი

ჯანა ფარუჩიანი

საქართველოს კათალიკოს-პატრიარქი ლეჩხუმიდან ისევ რაჭაში ჩაფრინდა...

პირველ რიგში, უწმინდესი და უნეტარესი ბარაკონის ღვთისმშობლის ტაძარში მივიდა...

პირველ რიგში, უწმინდესი და უნეტარესი ბარაკონის ღვთისმშობლის ტაძარში მივიდა...

ჯანა ფარუჩიანი

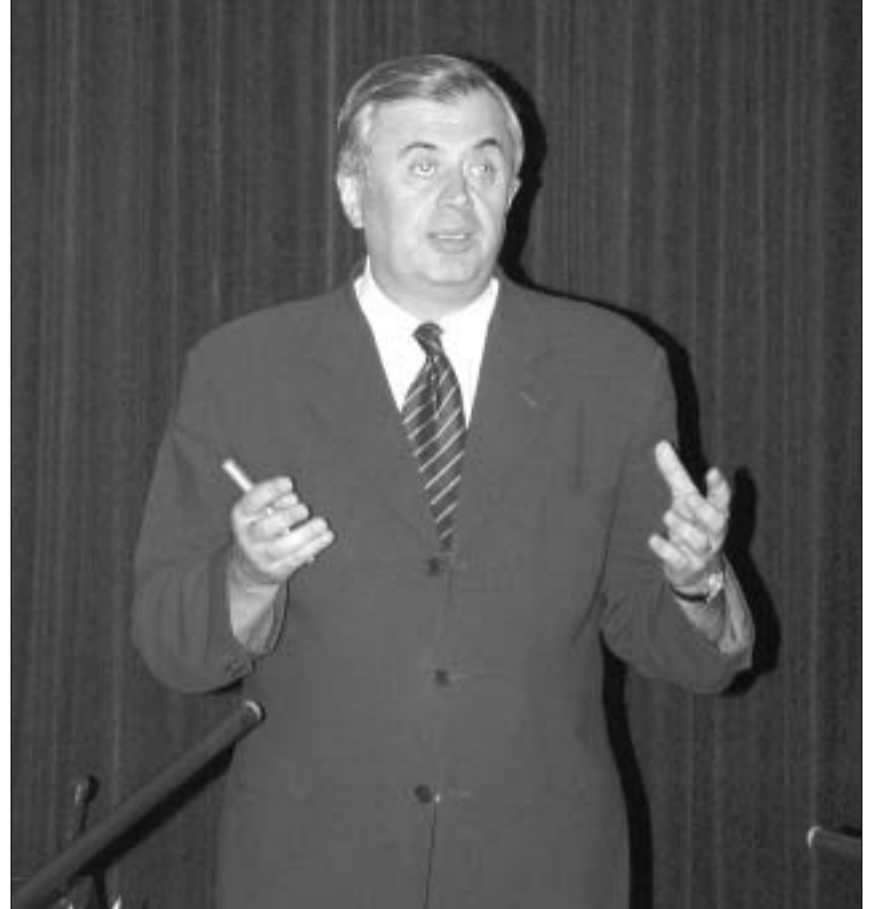
სამ წელიწადში ზორბანაძე ბარემონტებულ-მოწყობილ სკოლებს გვირგვინს

ნანა ჯაფარიძე

გუშინ სახელმწიფო მინისტრმა კანცელარიაში მიწვეულ პედაგოგებს სასაინფორმაციო სემინარი...

ამ დღეებში რაჭაში ჩამობრძანდა ექვთია მობილური ბრიგადა...

სასწავლო წლის დასაწყისამდე ქალაქის მერიაში მხოლოდ 25 განსაკუთრებით მძიმე მდგომარეობაში მყოფი სკოლის გამაგრება მოახერხა...



ჯორბანაძე პრესბრიფინგზე იმდევს.

ახალი იდეა ბიუჯეტის შესახებ

ინგო კარაბაძე



გიორგი შველიძე

გუშინ პარლამენტის საგანგებო სესიონზე...

ფოთლის მუნიციპალიტეტის სოფელი ირეკლი...

დღევანდელი ბიუჯეტიდან დაიკვეთეს დაახლოებით 1,6 მილიონ ლარი...

ბიუჯეტის შესახებ განხილვისას ლეონიდას ბეგლარიანმა...

გარემოდაცვის მინისტრის დევიდ მაგროსის განცხადებით...

საქვეყნო რეფორმა კიდევ ერთ ექსპერტებს ბაძის

მაკა ჭანიანი



კონფერენციაზე

საქართველოში რეფორმების უზრუნველყოფის მიზნით...

კონფერენციაში მონაწილეობდა საქართველოს მთავრობის წევრები...

საშუალო სასწავლო განხორციელებაში მათ მნიშვნელოვან როლს ითვლიან...

დახმარების მოხდენა, იქამდე კი, უახლოესი სამი დღის განმავლობაში...

დღევანდელი ბიუჯეტიდან დაიკვეთეს დაახლოებით 1,6 მილიონ ლარი...

საქართველოდან არსებული 2 იმპერსონალიზებული დასახლებული პუნქტი - 'საღვთისმშობლის' და 'საქართველოს'...

დაკავებული ჩრხის ვინაობას კომისია გაარკვევს

რეპორტაჟი პანკისის სოფელ ხალანანიდან

პირველი გადმოცემა

რუსული საინფორმაციო საშუალებების ცნობით, დაკავებული 12 ჩრჩენი ცნობილი ბოევიკების - ძმები ახმადოვების ჯგუფის წევრები უნდა იყვნენ. ახმადოვების საქართველოში ყოფნის შესახებ ინფორმაცია რუსეთის სპეცსამსახურებმა ამ ცოტა ხნის წინ გაავრცელეს. სხვათა შორის, იმავე რუსული სააგენტოების მიერ გავრცელებული ინფორმაციის თანახმად, დაკავებულები უმნიშვნელო ბოევიკები არიან და ამიტომაც განიხილა ისინი საქართველოს ხელისუფლებამ. რაც შეეხება "იდეურ" ბოევიკებს, "გაზეტარე"-ს ვარაუდით, მათი კოდორში გადასვლა ქართველმა სამართალდამცველებმა ადვილად უზრუნველყვეს.

ცხადია, ქართული ოფიციალური წყაროები კატეგორიულად უარყოფენ ამ ცნობას. თავდაცვის სამინისტროს კოდორის განსაკუთრებული მიმართულების სარდლის მოადგილის გიორგი გვარამიას თქმით, ამგვარი ინფორმაციის გამავრცელებლები განგებ ძაბავენ სიტუაციას.

20 დღის წინ დაწყებული და უკვე აქტიურ ფაზაში შესული ანტიკრიმინალური და ანტიტერორისტული ოპერაციისთვის გუშინდელი დღე საკმაოდ შედეგიანი იყო. 12 ჩრჩენის დაკავებიდან რამდენიმე საათში, სოფელ დუისთან ახლოს მდებარე ერთ-ერთ საგუმაგოსთან კიდევ ერთი შეტაკება მოხდა. მომხდართან დაკავშირებით, გუშინვე სხვადასხვა ვერსია გავრცელდა. ერთ-ერთი ვერსიით, ანტიტერორისტული ოპერაციის მიმდინარეობით უკმაყოფილო ორი ჩრჩენი საგუმაგოს დაესხა თავს და, დაკავებული და მოკლული ჩრჩენების გამო ანტიკრიმინალურებთან ანგარიშსწორების მიზნით, საგუმაგოზე მყოფებს ცეცხლი გაუხსნა. მეორე ვერსიით, საგუმაგოსთან ერთი ჩრჩენი და ერთი ქისტო, რომელიც შემდეგ გაიქცა, მივიდნენ და სამართალდამცველებს მანქანით გადაადგილება მოსთხოვეს. უარის მიღებისთანავე ჩრჩენმა ხელყუმბარა გახსნა, რომელიც ხელშივე აუფეთქდა და იქვე გარდაიცვალა. აფეთქებულმა ხელყუმბარამ მძიმედ დააზიანა იქვე შემთხვევითი მყოფი სულ სხვა ქისტო, ადგილობრივი მცხოვრები, რომელსაც ახმეტის საავადმყოფოში, გადაუდებელი ოპერაციისას, ფეხის ამუტაცია ჩაუტარდა. მესამე ვერსიის თანახმად, გუშინდელი ინციდენტი ორი დღის წინ მომხდარი შეტაკების გაგრძელება იყო, რომლის დროსაც სამართალდამცველებმა ორმხრივი სროლის დროს შეიარაღებული ჩრჩენი მოკლეს (ამის შესახებ გაზეთის გუშინდელ ნომერში ვნერდით). მისი ცხედარი გუშინ სოფელ ხეივჭალიდან ახმეტის პროზექტურაში გადაიტანეს.



ოპერაცია დასრულებულია.



საველე სასადილო სოფელ ხალანანში.

გუშინ საღამოს პანკისის ხეობაში დამატებითი ძალები შევიდნენ. რომელ სოფელში და როდის გაგრძელდება სპეცოპერაციები და კრიმინალთა წმენდა, ჯერჯერობით უცნობია. ეს, ალბათ, გუშინ გვიან ღამემდეგ გაგრძელებულ ძალოვანთა საგანგებო თათბირზე გადამწყვეტია, რომელიც თელავის სამხარეო პოლიციის შენობაში გაიმართა და რომლის დეტალებიც გასაიდუმლოებულია.

რაც შეეხება დაკავებულ ჩრჩენებს, როგორც გაირკვა, მათთან ფილტრაციის ჯგუფი იმუშავებს, რომელიც მათი ვინაობის გარკვევას ეცდება. არ გამოირჩევა, რომ ზოგიერთი მათგანი, შეიძლება, სულაც ლტოლვილი იყოს და გაათავისუფლოს კიდევ. ჩრჩენი ინფორმაციით, ერთ-ერთი დაკავებული ცდილობდა, დაერწმუნებინა სამართალდამცველები, რომ იგი ახმადოვის რაზმის წევრია, დანარჩენები კი საკუთარ უდანაშაულობაზე საუბრობდნენ.

არიან თუ არა დაკავებულია შორის ძმები ახმადოვები ამ მათი დაჯგუფების წევრები, ამ შეკითხვას შინაგან საქმეთა სამინისტროს პრესცენტრი უკომენტაჟოდ ტოვებს, ანუ ინფორმაციის დადასტურებისა ან უარყოფისგან თავს იკავებს. სამაგიეროდ, დაკავებულია შორის ახმადოვების ყოფნას გამოირჩევა, პარლამენტარი გიორგი ბარამიძე, რომელიც გუშინ, ზურაბ ჟვანიასთან ერთად, პანკისის ხეობაში იმყოფებოდა. რამდენიმე დღეში ზურაბ ჟვანია ევროსაბჭოში დაგეგმილ სხდომაზე უნდა წარსდგეს, სადაც განხილული იქნება რუსეთ-საქართველოს გამწვავებული ურთიერთობების საკითხები. სტრასბურგში გამზავრების წინ ექსპედიციამ პანკისის ირგვლივ ინფორმაციის მიღება უშუალოდ პირველ პირთან - უმუშროებისა და შინაგან საქმეთა მინისტრებისგან გადამწყვეტა. გიორგი ბარამიძემ ჩვენთან საუბარში აღნიშნა:

“ოპერაცია, რომელიც პანკისში მიმდინარეობს, სპექტაკლი ნამდვილად არ გახლავთ. უკვე გადადგმულია სერიოზული ნაბიჯები, მონდებმა თითოეული სახლი, ყველა საკვანძო ადგილს ქართველი სამართალდამცველები აკონტროლებენ. ეს მაშინ, როცა ყოფილი ძალოვანი მინისტრების დროს პანკისის ხეობაში სამართალდამცველთა შესვლა წარმოუდგენელიც კი იყო. რა თქმა უნდა, ხელისუფლების უფასო ადვოკატობა ჩვენი საქმე არ არის, მაგრამ ამ ყველაფერს ევროსაბჭოს მაინც მოვასვენებთ. იქვე გაკეთდება განცხადება, რომ პანკისის პრობლემა რუსეთ-ჩრჩენეთა სისხლიანი კონფლიქტის შედეგია და იგი საქართველოს არ შეუქმნია. სამაგიეროდ, დღეს უკვე ყველაფერს აკეთებს მის მოსაგვარებლად”.



გეგმა თანხმდება უმუშროების საბჭოს მდივანთან.



შინაგანი ტარი და სვეცრაში დილაუთუნია გადის ხალანანის ოპერაციაზე.



მძიმე დღის შემდეგ.



ხალანანი. საველე აეროდრომი.



ვალერი ხაბურდანი დეტალებზე დიქროს.



ბლოკოსტი სოფელ ხალანანში.



დაკავებული ჩრჩენები.



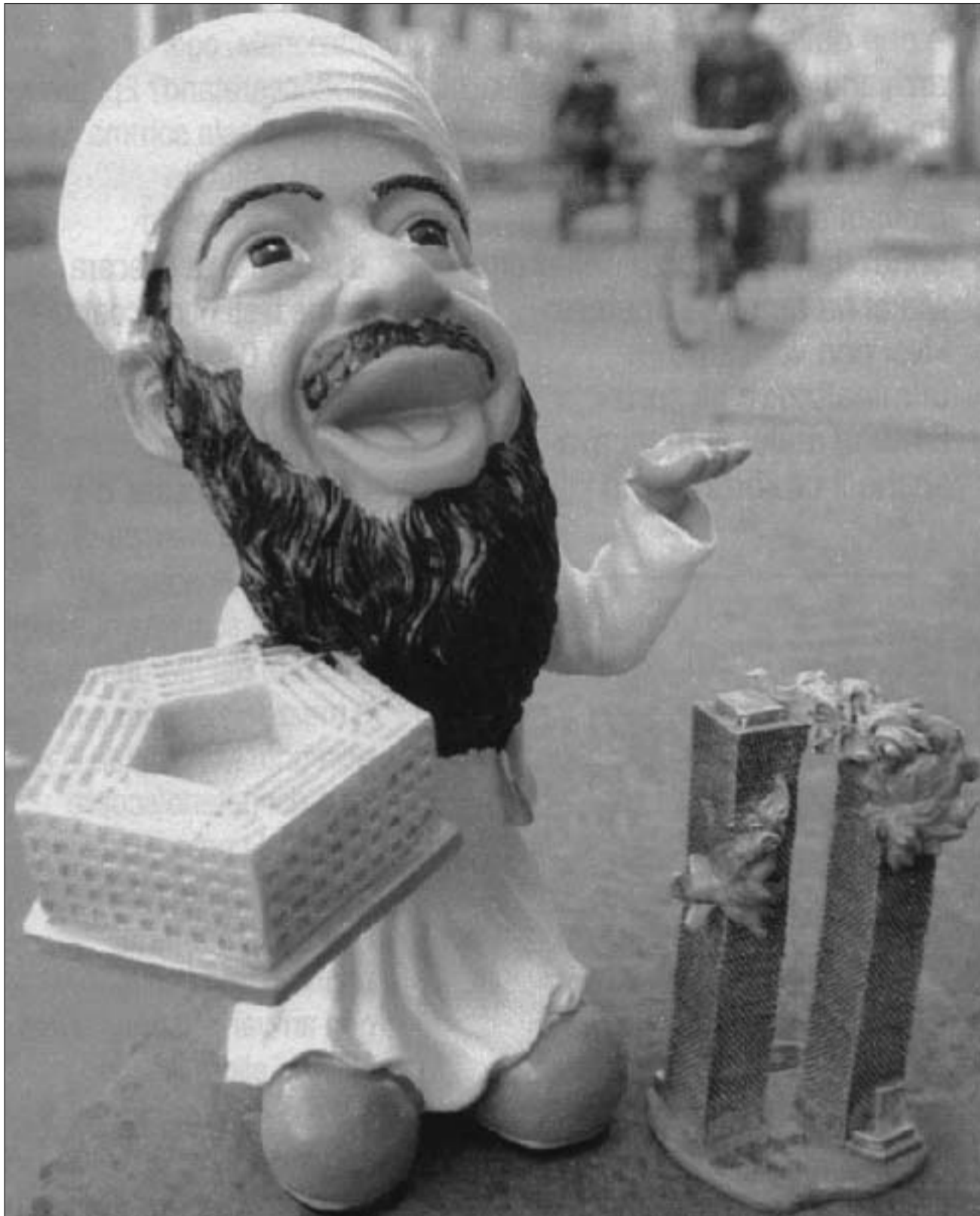
პანკისის ხეობაში ოპერაცია გრძელდება.

უსამა ბენ ლადენი - კლაბიატი

თავის გადახოცვისას არ ტირიან...

მელორ სტარაა

სა. კორ. აპ. მინაპოლიტი



სუვენირი - ბენ ლადენი

REUTERS

უსამა ბენ ლადენის თავში ათეულმილიონობით დოლარს იხდიან. არავინ იცის, ისევე ამშვენებს თუ არა ბენ ლადენის მხრებს ეს ძვირად ღირებული თავი. ყოველ შემთხვევაში, ამ თავზე დამოკლეს მახვილივით ჰკიდა ადვილად წარმოსადგენი და წარმოუდგენელი ბრალდებები - დანაშაული ტერორიზმით, რომელიც მთელ დედამიწას და მის მიმდებარე ტერიტორიას მოიცავს. რა საქმეს აღარ "უკერავენ" უსამას!

ახლახან კი გაირკვა, რომ ბენ ლადენი პლაგიატიც არის - სხვისი ლექსი მიუთვისებია. რაღა თქმა უნდა, ლექსის ქურდობა მასობრივი მკვლელობა არ არის. მიუხედავად იმისა, რომ ლექსი შარშანდელი ტერაქტის მსხვერპლი - ნიუ იორკის ორი ცათამბჯენი როდია. მაგრამ, მიუხედავად ამისა, პლაგიატი მანაც დანაშაულია - უსამა შეეცადა, მოპარული ზმნით, ტერორისტების ანთო აბამანათა გულუბი.

კონკრეტულად, რაზეა საუბარი? 11 სექტემბრის შემდეგ ბენ ლადენი ორჯერ გამოჩნდა ტელეეკრანზე "თავისი" ლექსების დეკლამაციით. პირველ ფორზე ის ლექსებს უკითხავს გამოქვამულთავემსახურებელ შერეულ სტუმრებს. მეორე ფორზე თვალცრემლიანი უსამა ნიუ-იორკსა და ვაშინგტონში თავს დამტყდარი თვითმფრინავების ცხრამეტი გამტაცებლისადმი მიძღვნილ პანეგირიკს კითხულობს. მეორე ვიდეოჩანაწერის გავრცელებიდან ერთი თვეც არ იყო გასული, რომ ლონდონში გამომაგალ გახეთ "ალე პაიადი"-ში გამოჩნდა წერილი, რომლის ავტორიც ბენ ლადენს პლაგიატი სდებდა ბრალს. იგი ამტკიცებდა, რომ ლექსები, რომელიც უსამამ მიითვისა, სინამდვილეში მის ბიძაშვილს, იორდანის უნივერსიტეტის ისლამური სამართლის პროფესორს უსუფ აბუ ჰილალს ეკუთვნოდა. აბუ ჰილალი "მუსლიმთა სამოსი" წერდა და ახლო მეგობრობა აკავშირებს ბენ ლადენის სულიერ მენტორთან - აბდულა აზამთან. ეს უკანასკნელი, თავის მხრივ, იმ არაბთა ლიდერი იყო, ვინც 80-იან წლებში

საბჭოეთის წინააღმდეგ საბრძოლველად ავღანეთში გაემგზავრნენ. აბუ ჰილალი პირადად იცნობს ბენ ლადენს. მან უსამას ლექსიც კი მიუძღვნა სათაურით: "მებრძოლი არნივი".

მოპარული ლექსები შევიდა აბუ ჰილალის პოეტურ კრებულში

"დათრგუნვის წლების პოემები", რომელიც 1998 წელს გამოიცა. თუ ამ კრებულის ინგლისური თარგმანი ვიმსჯელებთ, ეს არის ძველარაბული სამხედრო პოეტიკის მსგავსი, კლასიციზმის სტილით დანერგილი პოეზია. უსამას მიერ მოპარულ პირველ ლექსში საუბა-

რია იმაზე, რომ "ხანჯალივით აღელსი გმირებს არ დაუკარგავთ თავდაჯერებულობა. ისინი თავისი რელიგიის ერთგულნი რჩებიან, მზად არიან, იბრძოლონ და თავი გაწირონ. მიუხედავად ოკუპაციის მიუხედავად, მოუხედავად წყევდიანსა, რომელშიც გახვეუ-

ლი ვართ, მიუხედავად შხამიანი კბილებისა, რომლებიც გვკბენს, მიუხედავად იმისა, რომ ჩვენი სახლები სისხლით დაიტბორა და ჩვენი მინა შეურაცხყოფილია - ჩვენი რაინდები კვლავ იბრძოლებენ დამპყრობელთა განდევნამდე".

საინტერესოა, რომ პლაგიატმა ტერორისტმა ტექსტში რამდენიმე მნიშვნელოვანი შენსორება შეიტანა. ბენ ლადენისეულ ვარიანტში სიტყვების - "ჩვენი რაინდების" შემდეგ საუბარია იმაზე, რომ "ისინი დამპყრობელთა მოწოდებების თავზე ქარიშხალს მოაწყობენ და განუცხადებენ მათ: ჩვენ არ ჩავაგვებთ ხანჯლებს, ვიდრე არ ნახვალთ ჩვენი მიწიდან", და სხვა... ექსპერტ-ისლამისტების აზრით, ბენ ლადენი არა მხოლოდ პლაგიატია, არამედ, მოპარული ლექსები "საკუთარი გამარჯვების ოდად აქცია". ამისთვის კი "არაბული ლიტერატურის ოქროს ხანის პოეტიკა" გამოიყენა. ლიტერატურული კრიტიკოსების აზრით "ამგვარი ლექსების დეკლამირება განსაკუთრებულ ბრწყინვალეობას ანიჭებს ბენ ლადენის რეპუტაციას, თუმცა, ამერიკელებს ეს არ ესმით. ახლო აღმოსავლეთში კი დიდად აფასებენ პოლიტიკური ლიდერების პოეტურ გამომსახველობით უნარს...

უსამა იმედოვნებს - მისი პოეტური დეკლამაცია არაბებს დაარწმუნებს იმაში, რომ ის არ არის უბრალო ტერორისტი. ის მებრძოლი პოეტია, რომელიც "წინასწარმეტყველის სახელით აჯანყების მოუწოდებს."

ეს სულაც არ არის სახუმარო საქმე. პრისტონის უნივერსიტეტის პროფესორ ბერნარ ლუმბის მიაჩნია, ბენ ლადენი სწორედ საკუთარ მჭევრმეტყველებას უნდა უმაღლოდეს, რომ პან-არაბული და პან-ისლამური მოძრაობის უპირველესი ლიდერი გახდა.

პოლიტიკური და პოეტური პროპაგანდა, რომელსაც ბენ ლადენი ეწევა, - თუ ის ცოცხალია, ანდა, ენოდა, - თუ სული ალაჰს მიაბარა, სერიოზულად აღელვებს ვაშინგტონს. ბუშის პოლიტიკური იმეჯიკეირები შიშობენ, თითქოს ბენ ლადენის სიტყვა არაბებამდე აღწევს ისე, რომ მისი ტერორისტული შეტყობინება ეშმაკურად არის "შეფუთული" აღმოსავლური

პოეზიის ჭრელ სამოსში. ასე, მაგალითად, ბენ ლადენის 1998 წლის ცნობილი მიმართვა, რომელშიც ის მუსულმანებს ამერიკელთა ხოცვისკენ მოუწოდებს, შესრულებულია "საი"-ს სტილში. ეს არის გართიმული პროზა, რთივც დაწერილია ყურანი და რაც დღესაც გამოიყენება თანამედროვე არაბულ ლიტერატურაში.

ვაშინგტონელი იმიჯიკეირებისთვის მთელი ეს ბენ ლადენისეული უნდა გამოუცხადონ ისლამისტების რადიკალურ მორწმუნეობას. ბენ ლადენს ასწავლიდნენ, ახლა კი ის თავად არის მასწავლებელი. ის ქადაგებს, რომ წინასწარმეტყველ მოჰამედის გამოჩენამდე ქაოსი მეფობდა. ამიტომ, მხოლოდ იმამის მმართველობის აღდგენის შემდეგ შეძლებს სამყარო ქაოსიდან გამოსვლას. სიცოცხლე გახდება ნათელი და მომავალი - ნაირფეროვანი. დამიზნებული დაბობვებით ამ რწმენას ვერ შეარყევენ, ხოლო ბუშის ქადაგებანი "ბოროტების კრახანისა" და "კეთილისა და ბოროტის ბრძოლის" შესახებ ამ რწმენას მხოლოდ განამტკიცებს.

ბენ ლადენის პოეტურ სამოსში გამოწყობილი პროპაგანდის განეიტრალება იმის პროპაგანდით, რომ ეს პოეზია ნაქურდალია, სასაცილოა... რასაც დასავლეთში პლაგიატი ჰქვია, ის აღმოსავლეთში მიბაძვავა, მაგრამ არც ესაა მთავარი. ბენ ლადენის აუდიტორიისთვის მისი პოეტური გამოხატვის ძლიერმოქმედი აბია. მათთვის ეს პოეზია არ არის. ეს სამხედრო კოდექსია, ორგულთა და გამცემთა ხოცვის მეცნიერება. ამ კოდექსში, ამ მეცნიერებაში, არაბული ულაცები გატაცებულ "ბოინგებად", ხმლები - შაშხანებად, ომი ალაჰის სახელით - ტერორისტ-კამიკაძეებად გადაიქცევიან.

ბენ ლადენის პლაგიატად გამოცხადებით საქმეს ვერ უშველი. აღმოსავლეთში ვერ გაიცივებენ, ხოლო დასავლეთში დაგცივებენ.

როცა კალამს ხიშტზე დაამგვრებ, ხიშტი დაუძღვრდება.

მოასანიტი - კარგად ჟღერს, მაგრამ არ მოცხუვდით

თბილისში ყალბი ბრილიანტები იყიდება

ინოო კანივილი

ბრილიანტი ყველგან და ყოველთვის ყველაზე ძვირად ღირებული მინერალი იყო, ამიტომ სულ ცდილობდნენ, მისი გაცილებით იაფფასიანი ხელოვნური ალტერნატივა შეექმნათ (სინთეზური რუტილი, ცირკონი, სტრონციუმი ტიტანატი, ფიანიტი). საბოლოოდ, ყველაინარი მცდელობა, შეიძლება ითქვას, წარუმატებლად დასრულდა. თავისი მონაცემებით ვერცერთი მათგანი ბრილიანტს ვერც კი უახლოვდებოდა. და აი, გაჩნდა მოასანიტი - მეცნიერების უახლესი და შეუდარებელი მიღწევა.

თავდაპირველად ამ ნივთიერების ფხვნილს ძვირფასი და ნახევრად ძვირფასი მინერალების დასამუშავებლად იყენებდნენ. შემდგომ დააკვირდნენ, რომ მოასანიტს ალმასისათვის დამახასიათებელი (სითბოგამტარობა, მაღალი სიმკვ-

რე - 9,5) თვისებები ჰქონდა და საიუველირო ქვების დამზადება დაიწყო. მოსანიტის ქვა დანახნაგების შემდეგ ისევე ბზინავდა, როგორც ბრილიანტი.

საზღვარგარეთ მოასანიტს "ყალბ ბრილიანტს" (False diamond) ეძახიან. ის ორიგინალთან შედარებით გაცილებით იაფია, თითქმის ასჯერაც კი.

უკვე რამდენიმე წელია, მოასანიტი თბილისშიც შემოვიდა და ძირითადად, როგორც ბრილიანტს ისე ასაღებენ. მოსახლეობამ ამის შესახებ, ფაქტობრივად, არაფერი იცის. მისი არსებობა მხოლოდ სპეციალისტებისთვისაა ცნობილი. შესაძლოა, ბრილიანტების რეალიზაციით დაკავებული ადამიანებიც კი არ არიან ინფორმირებულები მათ ხელთ არსებული საქონლის შესახებ. მაგრამ, ალბათ, ისეთებიც არიან, ვინც ამ გაურკვეველობით კარგ სარგებელს ნახულობს.

2001 წლის დასაწყისამდე ჩვენ-

თან, ძირითადად, ერთი კარატის ნონის მოასანიტები შემოდოდა, მაგრამ დღეს უკვე მცირე ნონიანებიც გაჩნდა.

ტექნიკური უნივერსიტეტის მინერალოგიის, პეტროლოგიისა და გეოქიმიის კათედრის გამგე, პროფესორი ნოდარ ფოფორაძე ამბობს, რომ "მოსახლეობის გარკვეულმა ნაწილმა შეიძინა ეს ქვები და, ალბათ, ბევრს დღესაც უღვეს სახლში, შეისყიდეს ბრილიანტად და სინამდვილეში მოასანიტია. თავიდან, როცა მოასანიტისთვის დამახასიათებელი ნიუანსები უცნობი იყო, ძალიან ძნელი იყო მათი გარჩევა და ბევრი ბანკში მომუშავე შემფასებელიც შეცდა. წელიწადზე მეტია, რაც სპეციალური ტესტერები შეიქმნა და უკვე საქართველოშიც შემოვიდა. ამან მოასანიტის ამოცნობა გააადვილა. ამ ხელსაწყოთი შეიარაღებული გამოცდილი ექსპერტის შეცდენა, ფაქტობრივად შეუძლებელია. ეს

ტესტერები ქართული ბანკების უმრავლესობამ შეიძინა".

საქართველოში მოასანიტები უმთავრესად რუსეთიდან და ამერიკიდან შემოდის. ჩვენ ქვეყანაში ძვირფასი თვლების და ლითონების გატანა-შემოტანა არ კონტროლდება, თუნდაც იმ მიზეზის გამო, რომ უწყებებს, რომელთა კომპეტენციაშიც ეს შედის, არ ჰყავთ ექსპერტები, რომლებიც სინთეზურ თვლებს ბუნებრივი მინერალისგან გაარჩევენ.

"უკვე რამდენიმეა წელია, რაც ტექნიკურ უნივერსიტეტში ძვირფასი ქვებისა და კეთილშობილი ლითონების ექსპერტიზის კურსი გაგზავნილი. ძალიან სტრუქტურებს, კულტურის სამინისტროს და საბაჟოს შევთავაზებთ კადრების მომზადება. თავიდან ყველამ მოიწონა ეს იდეა, მაგრამ საბოლოოდ, არავის გამოუგზავნია საკუთარი თანამშრომლები მოსამზადებლად,"-ამბობს ნოდარ ფო-

ფორაძე.

დღეს უცხოეთში 1 კარატი მოასანიტი დაახლოებით 150 დოლარი ღირს და როგორც ექსპერტები ვარაუდობენ, მისი ფასი კიდევ უფრო დაეზარდება. ასე რომ, თუ გადაწყვეტილი გაქვთ, ბრილიანტით განსაკუთრებული ოქროს ნაკეთობა ან უბრალოდ ბრილიანტი შეიძინოთ, განსაკუთრებული სიფრთხილე უნდა გამოიჩინოთ, რომ უცოდინრობის უნებელი მსხვერპლი არ გახდეთ.

სხვადა შორის, კომუნისტების დროს ბევრი შეცდა - ყიდულობდნენ "ბრილიანტის" სახელს და ნაკლებად აქცევდნენ ყურადღებას მის ხარისხს.

დღეს ბრილიანტის შეძენისას მომხმარებელმა მოთხოვნები გამოკაცრეს - უნდათ, რომ იყოს სუფთა (ჩანართების გარეშე) და თეთრი, ანუ, როგორც უწოდებენ, "პრიმა". ამ ქვისადმი არც ამგვარი დამოკიდებულებაა მართებული,

რადგან ნებისმიერ ხარისხს თავის შესაბამისი ფასი აქვს: ერთკარატიანი ბრილიანტის ფასი 12 ათასი დოლარიდან 16 ათას დოლარამდე იცვლება, ხარისხის მიხედვით.

რაც შეეხება უნიკალურ და ძვირად ღირებულ ბრილიანტებს, ისინი შეიძლება, ადამიანისთვის საბედისწეროც კი გახდეს. ცნობილია ბრილიანტმა "რეგენტი" რამდენიმე ადამიანის სიცოცხლე შეინარა და ბოლოს აუქციონიდან გაიყიდა; თავისი გიჟური გატაცებით ცნობილი ვასილი კანდინსკის მეუღლე ნინა ანდრეევსკაია, რომლისთვისაც სპეციალურად კარტიე, ვანკლიფი & არპელსი ამზადებდნენ უძვირფასეს, ბრილიანტებით მორთულ სამკაულს, ერთ მშვენიერ დღეს, საკუთარ სახლში მკვდარი იპოვეს. მკვლელობა მისი 2 მილიონ დოლარად შეფასებული ბრილიანტების კოლექცია მოიპარა და კანდინსკის არცერთი სურათისთვის ხელი არ უხლბია.



ეს ბრილიანტები ნამდვილია.



ბოსნის მდგმ დარჩენილი ქართული არტ-ბაზარი

თინა ზაფარიძე

ქართულ არტ-წრეებში ახალი თურნალი არტ-მარკეტ "დროულად გამოჩნდა. ამ გამოცემაში ოფიციალურად პირველად დაიწყეს წერა საქართველოში ხელოვნების ბაზარზე, ხელოვნებასა და ბიზნესზე, ფასზე და მხატვრულ ღირებულებაზე, მხატვრების, დილერებისა და კოლექციონერთა ურთიერთობაზე. თურნალი ფონდის "ლია საზოგადოება საქართველოს" მხარდჭერით გამოიცა დროგორც მისმა მთავარმა რედაქტორმა ბაია ნიქორიძემ აღნიშნა, შემდეგი ორი ნომერი კანონმდებლობას, ექსპერტებს, მხატვრების პირის შექმნას და რეკლამას დაეთმობა.

"მხატვრობა დიდი ფუნქციაა და მას მდლადი საზოგადოება სჭირდება", - გამაფრთხილა მხატვარმა მამუკა ცეცხლაძემ, როცა ამ თემაზე ვსაუბრობდით.

პარადოქსია, მაგრამ სწორედ იმ დღეებში, როცა რუსეთის დუმამ კენჭს უყრიდნენ საკითხს, დეკლარაცია თუ არა "მსოფლიო ტერორიზმის ბუდე", "პანკის ხეობა" და თბილისის ზნაბარი სახელოსნო შუქზე დატოვებით ემტერებოდნენ, გალერისტებთან, მხატვრებთან თუ კოლექციონერებთან ვსაუბრობდი და ცვდილობდი, გამეჩვენა, არსებობს თუ არა საქართველოში არტ-ბაზარი, ან თუ არსებობს, რა დონეზეა განვითარებული.

მიდროულ კოლექციების დათვალიერებას თან ერთოვდა რუსული ტელერეზონანსი და რუსი დეპუტატების მუქარის აკომპანიმენტი, რაც ჩვენს საუბრის თემას, ერთდროულად, აბსურდულსა და აქტუალურს ხდიდა. მაგალითად, ასეთ ერთეულში აღმოჩნდით ცნობილი პროვოკაციონალი კოლექციონერის, ბატონი გივი ფანასტავის სახლი. მისი კოლექცია 27 წელსონადა არსებობს და ქართველ

კლასიკოსთა საუკეთესო და კარგად მოვლილი ნამუშევრებისგან შედგება. მათი ახლანდელი მუხატორნი თითოეული ტილოს შექმნის ისტორიას, ყველა ნამუშევრის ყოფილ ადგილ-სამყოფელსა თუ ძველ მუხატორნიეთა ვინაობას დეტალურად იცნობს.

აქ თქვენ ნახავთ ფიროსმანის, გაბაშვილის, გუდიაშვილის, კაკაბაძის, ახელედიანის, მალაზაშვილის, ქიქოძის, ბაჭუყაშვილების, დილერებისა და კოლექციონერთა ურთიერთობაზე. თურნალი ფონდის "ლია საზოგადოება საქართველოს" მხარდჭერით გამოიცა დროგორც მისმა მთავარმა რედაქტორმა ბაია ნიქორიძემ აღნიშნა, შემდეგი ორი ნომერი კანონმდებლობას, ექსპერტებს, მხატვრების პირის შექმნას და რეკლამას დაეთმობა.

"მხატვრობა დიდი ფუნქციაა და მას მდლადი საზოგადოება სჭირდება", - გამაფრთხილა მხატვარმა მამუკა ცეცხლაძემ, როცა ამ თემაზე ვსაუბრობდით.

პარადოქსია, მაგრამ სწორედ იმ დღეებში, როცა რუსეთის დუმამ კენჭს უყრიდნენ საკითხს, დეკლარაცია თუ არა "მსოფლიო ტერორიზმის ბუდე", "პანკის ხეობა" და თბილისის ზნაბარი სახელოსნო შუქზე დატოვებით ემტერებოდნენ, გალერისტებთან, მხატვრებთან თუ კოლექციონერებთან ვსაუბრობდი და ცვდილობდი, გამეჩვენა, არსებობს თუ არა საქართველოში არტ-ბაზარი, ან თუ არსებობს, რა დონეზეა განვითარებული.

მიდროულ კოლექციების დათვალიერებას თან ერთოვდა რუსული ტელერეზონანსი და რუსი დეპუტატების მუქარის აკომპანიმენტი, რაც ჩვენს საუბრის თემას, ერთდროულად, აბსურდულსა და აქტუალურს ხდიდა. მაგალითად, ასეთ ერთეულში აღმოჩნდით ცნობილი პროვოკაციონალი კოლექციონერის, ბატონი გივი ფანასტავის სახლი. მისი კოლექცია 27 წელსონადა არსებობს და ქართველ

კლასიკოსთა საუკეთესო და კარგად მოვლილი ნამუშევრებისგან შედგება. მათი ახლანდელი მუხატორნი თითოეული ტილოს შექმნის ისტორიას, ყველა ნამუშევრის ყოფილ ადგილ-სამყოფელსა თუ ძველ მუხატორნიეთა ვინაობას დეტალურად იცნობს.

აქ თქვენ ნახავთ ფიროსმანის, გაბაშვილის, გუდიაშვილის, კაკაბაძის, ახელედიანის, მალაზაშვილის, ქიქოძის, ბაჭუყაშვილების, დილერებისა და კოლექციონერთა ურთიერთობაზე. თურნალი ფონდის "ლია საზოგადოება საქართველოს" მხარდჭერით გამოიცა დროგორც მისმა მთავარმა რედაქტორმა ბაია ნიქორიძემ აღნიშნა, შემდეგი ორი ნომერი კანონმდებლობას, ექსპერტებს, მხატვრების პირის შექმნას და რეკლამას დაეთმობა.

"მხატვრობა დიდი ფუნქციაა და მას მდლადი საზოგადოება სჭირდება", - გამაფრთხილა მხატვარმა მამუკა ცეცხლაძემ, როცა ამ თემაზე ვსაუბრობდით.

პარადოქსია, მაგრამ სწორედ იმ დღეებში, როცა რუსეთის დუმამ კენჭს უყრიდნენ საკითხს, დეკლარაცია თუ არა "მსოფლიო ტერორიზმის ბუდე", "პანკის ხეობა" და თბილისის ზნაბარი სახელოსნო შუქზე დატოვებით ემტერებოდნენ, გალერისტებთან, მხატვრებთან თუ კოლექციონერებთან ვსაუბრობდი და ცვდილობდი, გამეჩვენა, არსებობს თუ არა საქართველოში არტ-ბაზარი, ან თუ არსებობს, რა დონეზეა განვითარებული.

მიდროულ კოლექციების დათვალიერებას თან ერთოვდა რუსული ტელერეზონანსი და რუსი დეპუტატების მუქარის აკომპანიმენტი, რაც ჩვენს საუბრის თემას, ერთდროულად, აბსურდულსა და აქტუალურს ხდიდა. მაგალითად, ასეთ ერთეულში აღმოჩნდით ცნობილი პროვოკაციონალი კოლექციონერის, ბატონი გივი ფანასტავის სახლი. მისი კოლექცია 27 წელსონადა არსებობს და ქართველ

კლასიკოსთა საუკეთესო და კარგად მოვლილი ნამუშევრებისგან შედგება. მათი ახლანდელი მუხატორნი თითოეული ტილოს შექმნის ისტორიას, ყველა ნამუშევრის ყოფილ ადგილ-სამყოფელსა თუ ძველ მუხატორნიეთა ვინაობას დეტალურად იცნობს.

აქ თქვენ ნახავთ ფიროსმანის, გაბაშვილის, გუდიაშვილის, კაკაბაძის, ახელედიანის, მალაზაშვილის, ქიქოძის, ბაჭუყაშვილების, დილერებისა და კოლექციონერთა ურთიერთობაზე. თურნალი ფონდის "ლია საზოგადოება საქართველოს" მხარდჭერით გამოიცა დროგორც მისმა მთავარმა რედაქტორმა ბაია ნიქორიძემ აღნიშნა, შემდეგი ორი ნომერი კანონმდებლობას, ექსპერტებს, მხატვრების პირის შექმნას და რეკლამას დაეთმობა.

"მხატვრობა დიდი ფუნქციაა და მას მდლადი საზოგადოება სჭირდება", - გამაფრთხილა მხატვარმა მამუკა ცეცხლაძემ, როცა ამ თემაზე ვსაუბრობდით.

პარადოქსია, მაგრამ სწორედ იმ დღეებში, როცა რუსეთის დუმამ კენჭს უყრიდნენ საკითხს, დეკლარაცია თუ არა "მსოფლიო ტერორიზმის ბუდე", "პანკის ხეობა" და თბილისის ზნაბარი სახელოსნო შუქზე დატოვებით ემტერებოდნენ, გალერისტებთან, მხატვრებთან თუ კოლექციონერებთან ვსაუბრობდი და ცვდილობდი, გამეჩვენა, არსებობს თუ არა საქართველოში არტ-ბაზარი, ან თუ არსებობს, რა დონეზეა განვითარებული.

მიდროულ კოლექციების დათვალიერებას თან ერთოვდა რუსული ტელერეზონანსი და რუსი დეპუტატების მუქარის აკომპანიმენტი, რაც ჩვენს საუბრის თემას, ერთდროულად, აბსურდულსა და აქტუალურს ხდიდა. მაგალითად, ასეთ ერთეულში აღმოჩნდით ცნობილი პროვოკაციონალი კოლექციონერის, ბატონი გივი ფანასტავის სახლი. მისი კოლექცია 27 წელსონადა არსებობს და ქართველ

კლასიკოსთა საუკეთესო და კარგად მოვლილი ნამუშევრებისგან შედგება. მათი ახლანდელი მუხატორნი თითოეული ტილოს შექმნის ისტორიას, ყველა ნამუშევრის ყოფილ ადგილ-სამყოფელსა თუ ძველ მუხატორნიეთა ვინაობას დეტალურად იცნობს.

თი წრეებში არასწორ კულტურულ პოლიტიკასა თუ საბაზრო სისტემის კანონმდებლობას ხშირად აკრიტიკებენ.

კულტურულ ფასეულობათა დეპარტამენტის დირექტორი დავით კალანდია: "ცხადია, ფიროსმანის რომელიმე ნამუშევარი პომპიდუს ან კენედის ცენტრში რომ მოხვედრილიყო, საერთაშორისო ბაზარზე მისი ფასი კიდევ უფრო აიწვედა, მაგრამ ჩვენთან მომქმედი კანონის თანახმად, საექსპერტო კომისია (სამეცნიერო მეთოდური საბჭო ანუ ე. წ. "თორმეტკაცა") თუ მიიჩნევს, რომ ესა თუ ის შედეგური "ქეყნის საგანძურს" წარმოადგენს, მისი საზღვარგარეთ გატანა და - მით უმეტეს, აგადვა, იკრძალება. ამ კანონით, სახელმწიფო რეესტრში შეტანილია ფიროსმანის ყველა, გუდიაშვილის, ახელედიანის, კაკაბაძის ფრანგული პერიოდის, აგრეთვე ექსპერტთა მიერ შერჩეული ვარაზისა და ფარჯიანის ნამუშევრები."

ამ კანონის შესაბამისად, ქართველ კოლექციონერებს მოქმედების არგალი უმცირდებათ და საერთაშორისო ბაზართან შედარებით კოლოსალურად დაბალი ადგილობრივი ფასების, ერთი-ორი მდლადი მყიდველსა და გამოფენებში მონაწილეობის აპარა რჩებიან.

მყიდველის რა კატეგორია არსებობს ქართულ არტ ბაზარზე?

პირველი რიგში, რომელნიმე "ახალი ქართული", რომელიც, ხშირ შემთხვევაში, ინკოგნიტოდ დარჩენას ახვიობენ, არტ-დილერის დახმარებითა და რჩევებით შილოდ გარდაცვლილი კლასიკოსის შედეგებს ყიდულობს, ხარისხს მნიშვნელობას არ ანიჭებს. უზრალოდ, ავტორიტეტულ სახელსა და ინიცალებში აბანდება კაპიტალს.

გარდაცვლილ მხატვართა შედეგების გარდა კიდევ რა იყიდება ქართულ არტ ბაზარზე?



ხელოვნება ხალხისათვის

ბაია ნიქორიძე, გალერისტი: "ხშირად არჩევანს აკეთებენ დეკორატიული გამოყენებითი ხელოვნების ნიშნებზე, რეალისტურ ფოტოებზე, დიდი მოთხოვნილება ტიხრულ მინაწარზე. მაგრამ ბევრმა მოყვარულმა დაიხყო ამ ფართო მუშაობა და მას უნიკალურობის იმიჯი დაუკარგა. ფაქტობრივად, ის რაც დავებართა ჭედურობას, ალბათ, ტიხრულ მინაწარსაც იგივე მოელს."

მყიდველთა მესამე კატეგორიას უცხოელები მიეკუთვნებიან, რომლებიც ხშირად სუვენირის დონის ნამუშევრებს შექმნით კმაყოფილებიან. ხოლო თუ მათ შორის მხატვრობაში კარგად გარკვეულიყო გამოიგონა, რომელიც საერთაშორისო ბაზრის ფასებშიც კარგად ერევა, ცდლობს, რაც შეიძლება იაფად

ჩაივდოს ხელში ქართველი მხატვრის ტილო.

ქართული არტ ბაზრის სურათი გალერისტმა მანანა ვადაცკორიამ ასე დაახასიათა: "არტ ბიზნესი კარგად აწყობილი სტრუქტურაა: მყიდველი - გალერეა - მხატვარი. ასე უნდა გამოიყურებოდეს ამ სტრუქტურის ვაჭვი. მაგრამ ჩვენთან მყიდველი გალერეას გვერდს უვლის და მის ფუნქციას ხშირად დილერი ასრულებს, რომელიც ამ ვაჭვის დამატებითი რგოლია. ყოველივე ამის გამო ჩვენთან ხელოვნების ბაზარი შავია. გარკვეული ტიპის მყიდველს ხშირად ემთხია გალერეაში ფულის გამოჩენის ან მიანჩნა, რომ გალერეის ფასები უფრო ძვირად იყიდება, რადგან მისი მფლობელის მიხედვით გალერეის არჩევანსა და გემოვნებით

ბალეტის მხოლოდ ქალიშვილები არიან

პეტერბურგის მამაკაცთა ბალეტის წარმოდგენამ ქართველი პუბლიკაც გააოცა

ბადი სარაბერიძე

"მომაკვდავ გედს" მე ყველზე კარგად ვცეკვავ, მაგრამ მიხაილოვსკი ჩემზე უკეთ - როცა "პეტერბურგის მამაკაცთა ბალეტის" გუშინდელი წარმოდგენის დაწყებამდე მაია პლისცეკაიას ეს სიტყვები წავიკითხე, ბუნებრივად - ირონიად აღვივი. თუმცა, წარმოდგენის დაწყებებისთანავე დაიწყო მუნდლი - შეუძლებელია ირონიით ილაპარაკო თეთირონიის ისეთი კარნავალის შესახებ, როგორც პეტერბურგელმა მოცეკვავეებმა მოაწყვეს. ტრადიციული რუსული საბალეტო ტექნიკითა და არჩევულეზირივი არტისტობით პეტერბურგელმა "ძღუერთა სქესმა" გრიბოედოვის თეატრში ქართველ პუბლიკას მეტად უჩვეულოდ სანახაობა გაუმართა. ორი მოქმედებისგან შემდგარი წარმოდგენა საბალეტო ხელოვნების ერთგვარ ტეროსპექტრებს წარმოადგენდა. თუმცა, ენციკლოპედიური სიზუსტე აქ მთავარი არ არის - ყველაზე მნიშვნელოვანი მიხაილოვსკის დასის მიერ კლასიკის ხედვის რაკურსი იყო, საიდანაც ყველასთვის ნაცნობი ფემინური თუ მასკულინური სახეები ანდროგენულობამდე უტრირებულად გამოიყურებოდნენ.

პეტერბურგის მამაკაცთა ბალეტი უკვე ათი წელია არსებობს. მისი დამაარსებელი და მხატვრული ხელმძღვანელი ვალერი მიხაილოვსკი მანამდეც ცნობილი მოცეკვავე იყო (სხვათა შორის, მას ვახტანგ ჭაბუკიანთანაც აკავშირებს შემოქმედებითი მოგონებები). მამაკაცთა ბალეტის შექმნით კი მან, კომერციულის გარდა, მეტად თამაში შემოქმედებითი ნაბიჯიც გადადგა. თვით "ბალეტის ქეყანად" წოდებულ რუსეთშიც კი მიხაილოვსკის ექსპერიმენტი "რუსული ბალეტის გადატრიალება" აღიქვას. მამაკაცთა ბალეტს თითქმის მთელი მსოფლიო აქვს შემოვლილი და აღფრთოვანებული გამომხაურებებიც დაუშინაურებია და საველურ თუ ადამოსავლურ პრესაში. თავის დროზე მათ თანამედროვე ქორეოგრაფიის ისეთი მეტრიც კი აატირეს, როგორც მორის ბუჟარია. თავისი არსებობის მანძილზე პეტერბურგის მამაკაცთა ბალეტს ექვსი პროგრამა აქვს განხორციელებული. თბილისში მათ ყველაზე მოპულარული პროგრამა ჩამოიტანეს. პირველი განყოფილება თანამედროვე წარმოდგენას - "რუსული ტანგო - მეთოჯინის მოლოდინში" დაეთმო. წარმოდგენის მუსიკა ერთბაშად



ვალერი მიხაილოვსკი



"რუსული ტანგო - მეთოჯინის მოლოდინში"

ბაზე. ხშირია (გარდაცვლილ მხატვართა ნამუშევრებზე) ფალსიფიკაციის შემთხვევებიც. რაზეც მოთხოვნილება არსებობს, ფალსიფიკატორიც იმაზე მუშაობს."

სავალერეო პოლიტიკაზე საუბრობს გალერისტი ბაია ნიქორიძე: "თბილისში ბევრი გალერეა იხსნება, მაგრამ ეს იმას არ ნიშნავს, რომ ისინი თავის თავს არჩვენენ. გამოფენები, ძირითადად, კატალოგების გარეშე ეწყობა. გალერეების დანიშნულუბა - მხატვრის რეკლამირება, მასთან ხელშეკრულების დადება და ბაზარზე ფასების დარეგულირებაში გადამწყვეტი როლის შესრულება, გაურკვეველი და ქაოსური კანონმდებლობის პირობებში, სრულიად დაკარგულია. საერთოდ, ჩვენთან სავალერეო ცხოვრება მაინც სალონურ დონეზე რჩება."

ქართულ არტ-წრეებში თვით შავი ბაზრის და ფალსიფიკატორების არსებობის ფაქტს ერთგვარი იმეტი უფორენ და აღნიშნვენ, რომ მათი არსებობა ხელოვნების ბაზრის ჩანასახზე მოუთითებს.

ხელოვნების დღევანდელ ქართულ ბაზარზე, თავისი ადგილი არ გააჩნია ახალი ქართული ხელოვნებას. მე ვერ წარმოვიდგენია, რომ თბილისში რომელიმე კოლექციონერმა, მდიდარმა ქართველმა ან თუნდაც მუსუქმა ქართველი არტისტების კონცეპტუალური ნამუშევარი, ვიდეო-ინსტალაცია, ობიექტი ან ფოტო-ნამუშევარი შეიძინოს, გააკვივოს მწახველი და იამყოს. შესაძლოა, სწორედ ამიტომ, ეს ხელოვნება უფრო ადვილად აღწევს სასაქონლოს არაროგორც სუვენირიან მხატვრის შედეგს, არამედ როგორც ახალი აზროვნების ნიშბი.



19 სექტემბერი (ორშაბათი) ტიხრული მინაწარის, სახალისო, დიდი ორგანიზაციული მხატვარი ზაორიძისა და ხალხისათვის

17 სექტემბერი (სამშაბათი) გამოიქვსა სახალისო-კაბოკოპოლი 300 მლიონა-ს ხალხსა დაორიზაციული ცინაბა ანატოლი ხოდადნისოთი ფოტო-ინსტალაცია

18-19 სექტემბერი (ორშაბათი-ხუთშაბათი) ხალხისათვის მინაწარისო სანახა-კაბოკოპოლის განკაცობა ბალეტო

20-21 სექტემბერი (პარასკევი-შაბათი) ანატოლი ხოდადნისოთი მუსიკალური თეატრი. იმართ. ბაიმი ზაორიძისოთი და ანატოლიზის "კაბოკო-დაბეტი"

22-23-24 სექტემბერი (კვირა, ორშაბათი, სამშაბათი) კვირისო საბაბო ორნა ბაბიძისოთი და ბალეტი საბოიძისოთი ორნაბილიზირი

2-3 ოქტომბერი (ორშაბათი-ხუთშაბათი) ბოროს ბოიბანიძისოთი კომპოზირი

2-3 ოქტომბერი (ორშაბათი-ხუთშაბათი) ბოროს ბოიბანიძისოთი კომპოზირი

19 სექტემბერი (ორშაბათი) ტიხრული მინაწარის, სახალისო, დიდი ორგანიზაციული მხატვარი ზაორიძისა და ხალხისათვის
17 სექტემბერი (სამშაბათი) გამოიქვსა სახალისო-კაბოკოპოლი 300 მლიონა-ს ხალხსა დაორიზაციული ცინაბა ანატოლი ხოდადნისოთი ფოტო-ინსტალაცია
18-19 სექტემბერი (ორშაბათი-ხუთშაბათი) ხალხისათვის მინაწარისო სანახა-კაბოკოპოლის განკაცობა ბალეტო
20-21 სექტემბერი (პარასკევი-შაბათი) ანატოლი ხოდადნისოთი მუსიკალური თეატრი. იმართ. ბაიმი ზაორიძისოთი და ანატოლიზის "კაბოკო-დაბეტი"
22-23-24 სექტემბერი (კვირა, ორშაბათი, სამშაბათი) კვირისო საბაბო ორნა ბაბიძისოთი და ბალეტი საბოიძისოთი ორნაბილიზირი
2-3 ოქტომბერი (ორშაბათი-ხუთშაბათი) ბოროს ბოიბანიძისოთი კომპოზირი
2-3 ოქტომბერი (ორშაბათი-ხუთშაბათი) ბოროს ბოიბანიძისოთი კომპოზირი
შენიშვნა: მინაწარის, სახალისო, დიდი ორგანიზაციული მხატვარი ზაორიძისა და ხალხისათვის
816: 93-11-06

შეავსეთ ანკეტა და გამოგვიგზავნეთ

გთხოვთ, შეავსოთ გარკვევით. **პლანა უფასოა.**

სამაგისტრო კომპანია "რუსთავი 2" არ არის ვალდებული, გადმოუშვას მხოლოდ ის პროექტები, რომლებიც მოწოდებულია. "ხალხის პირისპირ" ტელევიზორის პროექტის განხორციელებაზე გადაწყვეტილება მიიღობს კომპანია "ხალხის პირისპირ" მენეჯერი და პროდუქტი.

ანკეტა გამოგვიგზავნეთ ფოსტით ან მოიტანეთ მისამართზე:

სამაგისტრო კომპანია "რუსთავი 2",
ტელევიზორის "ხალხის პირისპირ",
ვაჟა-ფშაველას 45, 300077 თბილისი

კონკურსანტები ტელევიზორის პროექტის "ხალხის პირისპირ" შეირჩებიან ანკეტის საფუძველზე, ამიტომ გთხოვთ, ყურადღებით შეავსოთ ანკეტა.

სახელი და გვარი

ოჯახური მდგომარეობა:
დაქორწინებული, დაუქორწინებული, გაყრილი, ძვირძვენი

მისამართი:

შვილები: (თუ გააქვთ)

საფოსტო ინდექსი:

განათლება:
საშუალო, უმაღლესი, ტექნიკური

სამსახურით დაკავშირებული ინფორმაცია:

პროფესია:

ასაკი:

საგვარო ადგილი

დამსარჩევანი კატეგორია: (მხოლოდ კატეგორია, რომელიც აკრძალავს, შეზღუდვით უნდა მოხდეს მისი მხარდაჭერა, ან 60-იანი წლების შესასრულდა და ა.შ.)

შინაური ცხოველები: (თუ გააქვთ)

თქვენი ინტერესები და ჰობი:

შეხვედრისას თუ არა, პირდაპირ, ცნობილ ადამიანს? ვის, სად და რა დროს?

გთხოვთ, დააყრდნობთ ახლანდელი ფოტოსურათის, სასურველია ზომით 3/4, თუ ამ ზომის ფოტოსურათი არ გაქვთ, შეგიძლიათ დააყრდნობთ ნებისმიერი ზომის, როგორც მხოლოდ თქვენი ხარისხი დასაბუთებული. ფოტოსურათზე სახე გაკვეთილი უნდა ჩანდეს. გთხოვთ, ფოტოსურათს უკან მიანეროთ თქვენი სახელი და გვარი.

როგორ გაატარებდით თქვენს იდეალურ დღეს?

გიყვარებთ თუ არა მოგზაურობა? (თუ გიყვარებთ საერთაშორისო ბარში და სხვა?)

არჩევანი რომ გქონდეთ, რომელ ცნობილ ადამიანთან ისურვებდით შეხვედრას, სად ნახვდით მასთან ერთად და რატომ?

როგორი სატელევიზიო გადაცემები მოგწონთ და რატომ?

არჩევანი რომ გქონდეთ, სად ნახვდით სამოგზაუროდ და რატომ?

რომ შეგეძლოთ მხოლოდ ერთი რამის შეცვლა საქონარ ბარებში ან ხასიათში, რას შეცვლიდით და რატომ?

როგორი თქვენი საყვარელი მხარეა და საყვარელი ლიტერატურული ნაწარმოები?

გაქვთ თუ არა მიწა, რომლის მიღწევაზეც მოცულობა?

რომ შეგეძლოთ მხოლოდ ერთი ნაბიჯის ასრულება, რას ინატრებდით და რატომ?

როგორი მუსიკა გიტყვობთ და თავად გაქვთ თუ არა მუსიკალური ნიჭი?

გიწივს თუ არა გაგვიკითხავთ თუ არა ისეთი რამ, რითაც ამაყობთ?

თქვენი აზრით, რომელ ზღაპარულ პერსონაჟს უნდა აკავებდით ყველაზე მეტად და რატომ?

რა უნდოდათ ფილმები მოგწონთ და რომელი თქვენი საყვარელი ფილმები?

გაქვთ ან გქონდათ თუ არა რაიმე მიტანა? კონკრეტულად რა?

ფილმი რომ გადაეღოთ თქვენზე, რომელი ცნობილი მსახიობი შეასრულებდა თქვენს როლს?

გამოსულხართ თუ არა ტელევიზორით? (თუ კი, რომელი და რა ადგილებზე?)

გაქვთ თუ არა უჩვეულო ნიჭი? (მაგალითად, შეგიძლიათ თუ არა სხვებით გაითავსოთ "მედიის სინათლე" მუხრანის, ან სხვადასხვა სახის მუსიკის მიწოდება?)

ყველაზე უხარისხილი სიტუაცია თქვენს ცხოვრებაში:

რატომ გინდათ მიიღოთ მონაწილეობა ჩვენს თავაზში?

უჩვეულო ან საინტერესო რამ თუ გადაგხდინათ თავს? კერძოდ რა?

ყველაზე ცუდი საგვარო თქვენს ცხოვრებაში:

დღეს რომ მოგვინ 2000 ლარი, რას გააკეთებდით?

ციხედარბაზები

მუსლიმი ტერორისტების მიერ მანპეტენის დანგრევის შემდეგ მრავალჯერ გამოითქვა აზრი, რომ ამ მოვლენის შედეგად მსოფლიო შეიცვალა. ახლა არ მოვეყვებით იმის გარკვევას, მართლა შეიცვალა მსოფლიო თუ არა. ჩვენთვის არსებითია, რომ ადამიანი სიმბოლოთა შემოქმედი არსებაა: იგი ყოველთვის ცდილობს ან სიმბოლური მოვლენა მოახდინოს, ან სიმბოლური საზრისი მიანიჭოს უკვე მომხდარს.

სიმბოლური მოვლენები კი 2001 წლამდე გაცილებით უფრო ადრე ხდებოდა. მაგალითად, X საუკუნეში ალპების ჩრდილოეთით დაიწყო ახალი ფეოდალური არისტოკრატის "დაკომპლექტება" მცირე სოციალური ჯგუფების ლიდერთაგან. ახლადგამომცხვარ ნარჩინებულებს, ბუნებრივია, საზოგადოებაში საკუთარი ადგილი უნდა გაერკვიათ, ამისათვის მათ თავდაცვა სჭირდებოდათ, თავდაცვას კი — მაგარი კედლები. გალანების ასაშენებლად ძველ, რომის იმპერიისაგან დარჩენილ დიდი ქვებით მიკონსოლდებულ ანგრეხვებს. ასე იქცეოდა კომუნისკაციის, ურთიერთობის საშუალება იზოლაციის, ჩაკეტილობის საშუალებად ევროპის გარეგანურად.

ამგვარივე ცვლილებები შეინიშნებოდა ენაშიც. შუა საუკუნეების ციხედარბაზი გამაგრებული ნაგებობა იყო, რომლის მთავარი ელემენტს, საბრძოლო კოშკს, ანუ დონჟონს, გარს ერთი ან რამდენიმე კედელი, წყლით სავ-



სე თხრილი და სხვა ფორტიფიკაციები ერტყმოდა. ყველა ევროპულ ენაში მისი სახელწოდება მომდინარეობდა ლათინური სიტყვიდან *castellum*, რაც თავისთავად პატარა ბანაკს (*castrum*) ნიშნავს. ბანაკებს, რომლებსაც კედლები, რა თქმა უნდა არ ჰქონდათ, რომაული ჯარი საბრძოლო მოქმედებებისას აშენებდა. რომაულ ლეგიონთა მობილურობის მთავარი ნიშანი უძრავობის, სიმყარისა და უცვლელი სიმბოლოდ გარდაიქმნა.

ადამიანთა გონებში სახელმწიფოს კონცეფციის არარსებობა მოითხოვდა მსხვილ მატერიალურ კედლებს. მაგრამ არტილერიის შემოღობასთან და რუკაზე სახელმწიფო საზღვრების მკვეთრ მოხაზვასთან ერთად მკვიდრი კედლების აუცილებლობამ ისევე დაიხია უკან, როგორც ჯაჭვის პერანგების ფეფტურებამ ცეცხლსასროლი იარაღის გამოგონების შემდეგ.



XVI საუკუნიდან საფრანგეთში ციხედარბაზი უფრო მსხვილი ფეოდალის პრესტიჟის მაჩვენებელი იყო, ვიდრე თავდაცვის აუცილებელი საშუალება. იმ დროს მიუღწევამდე ფართოდ გაიშალა ციხედარბაზების მშენებლობა. თავიდან ისინი იგებოდა მდინარე ლუარას ხეობაში ქალაქებიდან მოშორებით. სამეფო რეზიდენციათა ახლოს და ამ უკანასკნელთა გავლენით. ამის შემდეგ მშენებლობა დანარჩენ საფრანგეთისაც მოედო და უმეტესობა ძველი ციხედარბაზების ადგილას იგებოდა. შეიძლება ითქვას, რომ ხდებოდა ძველი არქიტექტურული ნიმუშის მოდიფიკაცია ახალი დროის მოთხოვნების თანახმად. თუ ადრე ციხედარბაზის პატრონი კმაყოფილი იყო იმით, რომ სხეებზე უკეთესად იყო დაცული, ახლა უკვე არისტოკრატია უფრო იმას აქცევდა ყურადღებას, რომ სხეებზე უკეთესად იყო მოწყობილი. ერთმანეთისაგან რამდენიმე ათეული კილომეტრით დაშორებული ციხედარბაზები თითქოსდა მეტოქეობენ ერთმანეთთან გარეგნული სილამაზით.

ციხედარბაზთა უმრავლესობა შუა საფრანგეთში — იღ დე ფრანსშია განლაგებული. მათი არქიტექტურული კომპოზიცია და განლაგება ამ რეგიონისათვის დამახასიათებელი ბუნების რიტმს ემორჩილება და ლანდშაფტთან ერთთან სურათს ქნის. ზოგი ციხედარბაზი ხიდის მსგავსად უშუალოდ მდინარეზე დგას და მის წყლებში ირეკლება, ზოგიც გამოიღვ ელზე, როგორც უკვე ვთქვით, თავდაცვის მოთხოვნებმა წმინდა დეკორაციული ფუნქცია შეიძინა და ციხედარბაზიც უფრო ავარაკსა თუ ვილას დაემსგავსა. თავდაცვის ფუნქციის თითქმის სრული დაკარგვა გამოიხატა იმითაც, რომ კედლებზე დიდი რაოდენობითაა ფართოდ გაჭრილი სარკმლები. XVI საუკუნის ფრანგული ციხედარბაზის ფასალი ფაქტობრივად სრულიად დაცლილია შუასაუკუნეობრივი მუდგენეადობისაგან. თუ შუა საუკუნეებში ყოველი ციხედარბაზი ერთი პატარა ფეოდალური ქვეყნისთვის ცენტრად აღიქვამდა საკუთარ თავს, ახალი ტიპის სახელმწიფოფორმის პირობებში, ყოველი მათგანი პოლიტიკურ რუკაზე ცალკეულ ორიენტირად იქცა.

ციხედარბაზი დღევანდელ ფრანგულ რეალობაში დაკავშირებულია კენახთან და მეღვინეობასთან. მდინარეთა დამრეც ნაპირებზე აღმართული ყველაზე ცნობილი ციხედარბაზების ირგვლივ ზერეობა გაშენებული, მრავალი ფრანგული სამარკო ლენის დასახლება კი იწყება სიტყვით "შატო" — "ციხედარბაზი".



სართო ენა თუ ეროვნული სახელმწიფო?



ებრაული ბიბლიის ხელნაწერი.

ჯერ ორი ამბავი უნდა მოგიტხროთ. ერთი ძველი და დაუჯერებელი, აი, მითს რომ ეძახიან, თუმცა კი ისტორიის მამის, ჰეროდოტეს ნიგანიდანაა ამოღებული.

ეგვიპტის მეფემ, სახელად **ფსამენიტემ**, ორი ახალშობილი ყრმა მწყემსს მიაბარა გასაზრდელად, ოღონდ უბრძანა, რომ ყრმებს არც ერთი ადამიანური სიტყვა არ უნდა გაეგონათ. ეგვიპტელს აინტერესებდა, რა ენაზე დაიწყებდნენ ლაპარაკს სხვებთან ურთიერთობის მოკლებული ადამიანები. ერთხელაც, როცა ამ ექსპერიმენტის დაწყებიდან ორი წელი იყო გასული, მწყემსი შევიდა ბავშვებთან. ისინი ფხვებში ჩაუფარდნენ გამზრდელს და თან ერთ სიტყვას იმეორებდნენ: ბეკოს. მოგვიანებით ფსამენიტემ აღმოაჩინა, რომ "ბეკოს" ფრიგიულად პურს ნიშნავდა და დაასკენა, რომ ქვეყნად ყველაზე ძველი ენა ფრიგიული უნდა ყოფილიყო.

მეორე ამბავი უფრო ახალია და XIV საუკუნის იტალიელი მემპტიანის, **სალიმბენე და პარმას** ქრონიკაში წერია. თურმე იგივე ინტერესი ჰქონდა XIII საუკუნეში სიცილიის იმპერატორს, **ფრიდრიხ II-ს**. მრავალჯერ მიუბარებია ახალშობილები ძიძებისათვის და მათთან ყოველგვარ ენაზე საუბარი აუკრძალავს, მაგრამ, როგორც სალიმბენე გვაუწყებს, ყრმათაგან ცოცხალი არც ერთი არ დარჩენილა.

გაცერად ნუ განვსჯით მწყემსსა და ძიძებს, რომლებმაც, ალბათ, გვარჩინადა მოთბეს ხელი ამ საქმეზე. ნურც იმაზე შეგჩრდებით დიდხანს, რომ ჩვენი თანამემამულეები, რომლებსაც ენის ფლობა რაღაც გენეტიკურ ნიშნად მიაჩნიათ და ჩვილის ტიტინსა თუ ტირილში თანდაყოლილ ქართულ ინტონაციებს ეძებენ, უფრო ეგვიპტელ ფსამენიტეს მგვაჩანს, ვიდრე ევროპულ ფრიდრიხს.

მოდით, ყურადღება მივაქციოთ ორ გარემოებას: ჯერ ერთი, მეორე ამბავში უფრო ნაკლებია გამონაკონი და ეს არა იმდენად მისი შედარებითი სიახლოს, რამდენად დასავლურობის წყალობით; და რაც მთავარია, ორივე ამბის მთავარი მოქმედი პირი მეფეა.

რომელ მეფეს არ სწადია თავისი სამფლობლოს განერტობა, რომელი არ ესწრაფვის მეფეთ მეფეობას. ზოგს მათგან უშარბილებდა კიდევც და მისი ძალაუფლების ქვეშ სხვადასხვა ენაზე მოსაუბრე ადამიანები ექცეოდნენ. ამ ვითარებაში უკიდურეს მნიშვნელობას იძენდა საერთო ენის პრობლემა.

მაგალითიც ჰქონდათ ევროპელებს — რომის იმპერია, რომლის უკვე ზღაპრული სახე წარსულიდან ამაჟი შეძახილით აღნიშნავს: "არ შემიძირია, რომის მოქალაქე ვარ!". ფრიდრიხ II-ც იმპერატორად იწოდებოდა, როცა 1225 წელს სიცილიის ტახტზე ავიდა. მას ვერეთ ნოღებულო განათლებული მონარქის სახელი ჰქონდა: იცოდა 6 ენა, მათ შორის შორის არაბული და ებრაული, წერდა შესანიშნავ ლირიკულ პოეზიას პროფანსულ ენაზე, იყო ევროპის ისტორიაში პირველი ზოლოდოვიური ტრაქტატის ავტორი. ფრიდრიხის მიერ შექმნილი სახელმწიფო დასავლური სამეფოსა და აღმოსავლური დესპოტიის უცნაურ პიბრდო იყო. იმპერატორის ნებას მისი სახელმწიფოს ტერიტორიაზე ნარჩინებულ ევროპელთა იერარქია კი არ ახორციელებდა, არამედ დაქორავებული მიხედვითა ქსელა. ფრიდრიხს II შეეცადა დასავლეთისა და აღმოსავლეთის კულტურათა შერწყმას. თანამედროვეებზე ნარწულულ შთაბეჭდილებას ახდენდა სპილოზე ამეხედებული, აქლემებზე და სხვა ეგზოტიკური ცხოველებით გარშემორტყმული იმპერატორის საზეიმო პროცესიები პალერმოს ქუჩებში.

მაგრამ ფრიდრიხ II-ის ნახევრად უტოპიური იმპერიის ენობრივმა ლიბერალიზმმა დიდი ხანი ვერ გაუშლიო პაპის ავტორიტეტთან მეტოქეობას. 1250 წელს იმპერატორის სკედილის შემდეგ მისი სახელმწიფოც დაიშალა.

პირველი ერთიანი ევროპა

შუა საუკუნეების განმავლობაში სახელმწიფოები თანამედროვე გაგებით არ არსებობდა. ევროპის პოლიტიკურ-ადმინისტრაციული დაყოფა უფრო გეოგრაფიული ფაქტორებით იყო განსაზღვრული, ვიდრე ეთნიკური. მეფეებიც უფრო ფეოდალთა შორის ძალაუფლების განაწილებისა და მონესრიგების გარანტიები იყვნენ, ვიდრე ერების წინამძღოლები. ეროვნული ენებიც, თუმცა ზოგიერთ მათგანზე მეორე ათასწლეულის დასაწყისში უკვე არსებობდა განვითარებული ლიტერატურა, ჯერ შორს იყვნენ სახელმწიფო ენის სტატუსისგან. ამგვარი ცნება საერთოდ არ არსებობდა. ევროპა სამეფოლად ერთიანი იყო ერთიანი წარმოდგენის, "გამჭობლი" საეკლესიო იურისდიქციისა და პოლიტიკური მოწყობის საერთო პრინციპების წყალობით. ენობრივი საკითხებზე დღევანდელისაგან ძალიან გასხვავებული პრინციპების საფუძველზე წყდებოდა.

სახარების თანახმად, იუდეის

კახლის საიდუმლოებანი

"იქმინენ ნათელი" თქვა ღმერთმა. შესაქმე მეტყველებასთან, ესე იგი ენასთან ყოფილა დაკავშირებული. იუდაური გაგებით, ღმერთმა პირველადი აღთქმის ტექსტი შვიი ცეცხლით დაწერა თეთრ ცეცხლზე. ადამიანის ცოდვით დაცემის შემდეგ კი ამ პირველადი ტექსტის ასოები ერთმანეთში აირია და სულ სხვაგვარი საზრისით დალაგდა. პირველყოფილი შეცოდების გამო წინასწარ განსაზღვრულმა საკაცობრივ ისტორიამ სხვ იცვალა და მისმა ერთიანმა, არცთუ ყველაზე საუკეთესო ვარიანტმა ისე იკაზმორცილებდა.

ღვთის მაძიებელი ადამიანის ვალია მოსესადმი მოცემული აღთქმის ტექსტთან პირველადი დაკავშირებული საზრისი აღადგინოს. ამას ემსახურება აზროვნების სისტემა, რომელიც კახლას სახელითა ცნობილი. კახალა ებრაულად "კავშირს" ნიშნავს. ტექსტის საზრისის აღსადგენად, კახალის ფარგლებში, სწავლულმა რაბინებმა შეიმუშავეს გარკვეული გზა, რომელიც სამი მეთოდისგან შედგებოდა:

ნოტიკონი: ანუ აკროსტიხი. ამ შემთხვევაში რომელიმე ფრაგმენტში შემავალი სიტყვების პირველი ან ბოლო ასოებს ერთიმეორის მიყოლებით ალაგვდნენ და რაღაც საზრისს ეძებდნენ მიღებული რიგში. მაგალითად, მეორე სჯულის წიგნის 30-ე თავში მოცემულია მოსეს შვიტობა: "ვინ ავა ჩემთან ერთად ცაში?". ებრაულ ენაზე ამ სიტყვების პირველი ასოები შეადგენს ახალ სიტყვას — "წინადაცვეთილი", ხოლო ბოლო ასოები — ღვთის სახელს.

გემატრია: ანუ ასოების რიცხვითი მნიშვნელობების საზრისი. მაგალითად, მოსეს მიერ უდაბნოში დადგმული რეჯის გველი მომავალი მესობის წინასახვა, რადგანაც ორივე სიტყვის რიცხვითი მნიშვნელობა 358-ია.

ტემური: ეს ასოების გადაადგილებით სხვა სიტყვების მიღების ხერხდებება. მიჩნეულია, რომ თუ ერთი სიტყვიდან ამგვარად მეორის მიღება შეიძლება, ამ სიტყვების საზრისებიც მიდებულადაა დაკავშირებული.

ძალიან დიდი დამტებით, მაგრამ მინც შეიძლება ვთქვათ, რომ კახლის ეს დარგები ისევე შეესაბამება ენათმეცნიერებას, როგორც ალქიმია — ქიმიას. ასეა თუ ისე, კახალისტურ სიბრძნეს აღქმისაზე ნაკლებად არ მოუზიდავს გვიანი შუასაუკუნეებისა და აღორძინების ხანის ევროპელი სწავლულები.



ფრენტლოს ციხედარბაზი. თეთრი ცხენის ეზო.



თავდაპირველად პოსტელი შეეცადა, თავისი იდეებით მოეხიბლა საფრანგეთის მეფე ფრანსუა I, რომელსაც ეყო სალი გონება და მეცნიერი უბრალო შერევილად მიიჩნია. პოსტელმა მალე დაკარგა სამეფო კარზე ყოველგვარი გავლენა და რომში გაეშურა, იეზუიტთა ორდენის დამაარსებლის, **ვენატე ლიოლას** გადმოსაბირებლად. პოსტელი დიდი ხნის განმავლობაში ფიქრობდა, რომ იეზუიტები საღვთო ინსტიტუტებშია მის მიერ ჩაფიქრებული მსოფლიო რეფორმის განსახორციელებლად. ვენატემ მალევე შენიშნა, რომ პოსტელს იეზუიტებისაგან ძალიან განსხვავებული მისწრაფებები აქვს, მით უმეტეს, რომ ორდენის ესპანელ დამაარსებელს სულაც არ ეპიტანავებოდა მსოფლიო მონარქიად საფრანგეთის მეფე, რომელიც ნლეების განმავლობაში უშედეგოდ წელიწადობადა ესპანეთის ტახტს. ევლირებოდა ესპანეთის ტახტს. წელიწადობადა ესპანეთის ტახტს. წელიწადობადა ესპანეთის ტახტს.

მრავალი ფაქტორაქის შემდეგ, 1547 წელს პოსტელმა ვენეციაში ამოჰყო თავი და იქ ნიშნა იოანესა და პავლეს საავადმყოფოს მდებარისა და ვენეციაში გამოსული ებრაელი წიგნების ცენზორის თანამდებობა მიიღო. საავადმყოფოს დამაარსებელი, ორმოცდაათიოდე წლის მონაზონი დედა **იოანა** მალე პოსტელის სულიერი შვილი გახდა. ეს ურთიერთობა საკმაოდ თავისებურად განვითარდა: მოძღვარი თვითონ მოექცა თავისი სულიერი შვილის გავლენის ქვეშ, რადგან ამ უკანასკნელში ნიწანასწარმეტყველის ნიჭი შეიქნო. კაბალისტურ ტექსტებში ჩაიძირული კათოლიკე მღვდელი დედა იოანას ხან თალმუდის რომელიღაც მისტიურ პერსონაჟთან აიგივებდა, ხან სულაც რომელიღაც აბსტრაქტულ ცნებასაც. ბოლოსდაბოლოს იმ დასკვნამდე მივიდა, რომ ქრისტეს დედაკაცები არ უცხოვნებია და იოანა ახალი, მდებარობითი სქესის მესიაა, ევას ასულთა სასწნელად მოვლენილი.

საზოგადოებას არ გამოჰპარავია ორთა საკვირველი კავშირი, რის გამო 1549 წელს პოსტელი იძულებული შეიქნა, დაეტოვებინა ვენეცია, და აღმოსავლეთში მოგზაურობაში გაეშურა. ერთი წლის შემდეგ, დაბრუნებულიხდა, დედა იოანას სიკვდილი შეიტყუა და ისეთ ღრმა დეპრესიაში ჩავარდა, რომ ვენეციაში ხმები დადიოდა, შამა პოსტელს შეუღლია ერთი საათის განმავლობაში კვებს უყუროს თავლის დაუხამხამებლად. ბოლოს სასონარკვეთილმა პოსტელმა ირწმუნა, რომ იოანას სული მასში ჩასახლდა.

როგორც ეტყობა, ამ აზრმა დაამშვიდა. პოსტელი პარიზს დაუბრუნდა და იქ საოცარი წარმატებით განაგრძო სწავლება კოლეჟ დე ფრანსუაში. მაგრამ სულ მალე დედა იოანას მეოხებით ოქროს ხანის დადგომა იწინასწარმეტყველა და მეცნიერულსა და რელიგიურ წრეებში ხელახალი მითქმა-მოთქმა გამოიწვია. ბოლოსდაბოლოს პოსტელი იეკიზიტთაგან დაინტერესდა, მაგრამ გაითვალისწინა რა მისი დიდი წვლილი საკაცობრიო ოცნების სავანებში, 1555 წლის პროცესზე შურაცხადის კვალიფიკაცია მიანიჭა და, თუმც სიკოცხლე შეუნარჩუნა, მიუსაჯა პატიმრობა ჯერ რაიენაში და შემდეგ რომში.

1564 წლიდან გიომ პოსტელი პარიზის სენ-მარტენ-დუ-შამპის მოსატერში განმარტოვდა და იქვე გარდაიცვალა 1587 წელს.

შეიძლება ვთქვათ, რომ მიუხედავად პოსტელის ზოგი თვალსაზრისის აბსურდულობისა (რაც თავისთავად ბუნებრივია, რადგანაც მისი აზროვნება ნაწილობრივ მაინც მისი თანამეორევე კულტურის ჩარჩოებით იყო განპირობებული), ფრანგმა ერუდიტმა მნიშვნელოვნად გაუსწრო თავის ეპოქას, მაგრამ ამჟვე დროს ჩამორჩა კიდევ მას. ერთი



პირველი ლათინური ნახტქდი ბიბლია, 1491 წ.

მხრივ, მისი უტოპია რელიგიურ და ეთნიკურ საზღვრებს მალა იდგა და ამით მომატდა სწავლებადა, მეორე მხრივ კი მას საფუძვლად და მიუშადა რომის იმპერიის შესახებ შუა საუკუნეებში გაბატონებული წარმოდგენა ედო. ინტელექტუალურ წარსულსა და პოლიტიკურ მომავალში მცხოვრებო პოსტელი სრულიად უცხო აღმოჩნდა თავისი ანმესოსათვის. ასევე უცხოინ არიან ანმესოსათვის ისინი, ვინც ანბანის სანოსებში მუშეობი და აქაბდ ეძებენ, რაღაც სასწაულებრივ უნარს მიანიჭენ მას, ან დაფარული სიბრძნის საუბჯედ სახავენ. მაგრამ პოსტელისაგან განსხვავებით, ამ მოღვაწეებს ინტელექტუალურ წარსული არა აქვთ ფესვები, და, იმედია, პოლიტიკური მომავალიც უარს იტყვის მათზე.

გიომ პოსტელი კი სულ სხვა გარემოებებს შეეწირა: ეროვნული სახელმწიფოებისა და კერძო ნაციონალიზმების მშენებლობის გზაზე დამდგარი ევროპისთვის იმპერიული საყოველთაომა უკვე სრულიად მოუწეული ლუკმა იყო. კაცობრიობის ამ ოდესღაც ასე გასაგებ და სასუკე ვარ ოცნებას უკვე ვერც კათოლიკემა იწყნარებდნენ, ვერც პროტესტანტები და ვერც ერთი აღმსარებლობიდან მეორეზე ადვილად გადასვლელი მუფეები.

დაეცყო ეთნიკური საზღვრები. იმპერიის პერსპექტივა თანდათანოდ ერთდებოდა და მას ცალკეულ ეროვნულ სახელმწიფოთა სახიფათო თანამეზობლობა ცვლიდა. ინგლისის ასწლიანი ომის დამთავრების შემდეგ ლანკასტერისა და იორიკის სავარსებლოთა შორის გატარებულ შინაომებში ჩაეფულო. საფრანგეთი კი, სადაც საოცარმა სიმშვიდემ და პოლიტიკურმა ერთიანობამ დაისადგურა, ევროპული ნაციონალიზმის აკვნად იქცა. ამისათვის სამეფო ხელისუფლება უნდა გაძლიერებულიყო.

XVI საუკუნის საფრანგეთი გადაიქცა აბსოლუტურ მონარქიად. მეფემ შეიძინა შეუზღუდავი ძალაუფლება. ისტორიულად პროგრესირებადი ფრანგული აბსოლუტიზმი, სამეფო ხელისუფლების კავშირი ქალაქის ბურჟუაზიასთან ქმნის იმ პოლიტიკურ და სოციალურ ფონს, რომელზეც აღმოცენდა თავისი შინაარსითა და მისწრაფებით შუა საუკუნეებისაგან რადიკალურად განსხვავებული ახალი მარტ პოლიტიკაში, არამედ საზოგადოებრივი ცხოვრების სხვა დარგებშიც. საკარი კულტურამ მოახდინა ახალი იდეური და შემოქმედებითი ძალების ასიმილაცია.

საფრანგეთის სამეფო კარის ცხოვრება იმდროინდელ ევროპაში განსაკუთრებულ ფუფუნებით გამოირჩეოდა. სამეფო ცერემონიალების მომზადებაში მონაწილეობას იღებდნენ მხატვრები და მწერლები. შემუშავდა რთული ალეგორიული პროგრამა, რომლისთვის ისესხეს სახეები ანტიკური მითოლოგიიდან, ლიტერატურიდან. ასეთი სახანაბლებით ხდებოდა აბსოლუტიზმის იდეოლოგიის დემონსტრაცია.

ფონტენბლო - **ვერსალის ნინამორხედი** - ფრანგულ კულტურაში ახალი ეტაპი დაკავშირებულია **ფონტენბლოს** ციხედარბაზთან. ფონტენბლო პარიზს იშველიოს წარჩინებული ფრანგულად მეტყველებდნენ, მაგრამ ომბა ნაციონალისტური განწყობა აღძრა: შერცოვებმა და გრაფებმა თავიანთი ყმების მდამაბური ენა შეისწავლეს.

ომისა და უბედურებების შედეგად ევროპას ნელ-ნელა, ჯერ ადამიანთა გონებაში, შემდეგ კი რუსკაცვ ექსტერიერისათვის გარკვეული სტილისტური ერთიანობის მიიჭება. ექსტერიერზე მუშაობამ გამოიწვია ფრანსუა I-ის საყვარელი იყო დანყეული. ფრანსუამ ბიბლიოთეკის სამეფო კარზე XIV საუკუნიდან იყო დანყეული. ფრანსუამ ბიბლიოთეკის კარი გაუხსნა ყველა მსურველს და განსაკუთრებით მეცნიერებს. გარდა ამისა, ფონტენბლოში თავს იყრიდა იტალიაში შემეწინადი ძელი ხელოვნების ნიმუშები. ფონტენბლოსათვის განსაკუთრებული ბრწყინვალეობის მისაჩვენებლად ფრანსუა I-მა იტალიიდან მიიწვია ფლორენციელი ოსტატები — ჯერ **როსო**, შემდეგ **პრამატორი**. მათთან ერთად საფრანგეთში დამმარეეთა მთელი ჯგუფი ჩამოვიდა. მათ სხვადასხვა პროფესიის ადგილობრივი ოსტატებიც შეურთდნენ და ამგვარად ფონტენბლოში გაიშალა მანამდე არსებული დეკორაციული სამუშაოები. როსოსა და პრამატორის მაღალი პროფესიული კულტურის ფრანგებისთვის საუკეთესო სკოლად იქცა. დეკორაციული ანსამბლის ცნება არ იყო ახალი ფრანგებისთვის. გოთიკა ცოცხალი ტრადიციის სახით ჯერ კიდევ აგრძელებდა არსებობას, მაგრამ ფერწერის, სკულპტურისა და ახალი არქიტექტურული ფორმების ასეთი პარმიონული კოორდინაცია ნამდვილად სახალე იყო.

საფრანგეთის აბსოლუტიზტური მონარქიის განსხვავება და სახალე ადრინდელ ევროპასთან შედარებით კარგად ჩანს ფლორენციული მხატვრის, ჯოვანი ბატისტა როსოს ფრანგული კარიერის მაგალითზე. სანამ 1530 წელს იგი საფრანგეთში ჩამოვიდა, როსო ფორმისტრი მოპოლოურ იტალიაში სკამად ხშირად იცვლებდა მეცენატებს და მფარველებს, რადგანაც ვერც ერთთან ვერ მკვიდრდებოდა. ამიტომ, ასე ვთქვათ, თავისუფალი მხატვრის რეპუტაცია ჰქონდა. იტალიაში იგი მხოლოდ რელიგიური ფანრის ტრადიციით გამოჩნულ ნამუშევრებს ქმნიდა და არასოდეს მიუმართავს ანტიკური თემატიკისთვის. საფრანგეთში ჩამოსვლისთანავე განსხვავებულმა გარემოცვამ იგი სრულიად ახალი ყაიდის მხატვრად და ფრანგული ეროვნული კულტურის ერთ-ერთ შემოქმედად აქცია. მას ეკუთვნის ფრანსუა I-ის ცნობილი გალერეის დეკორაციული გაფორმება, რომელშიც ყველაფერი ახალი იყო.

აბსოლუტიზმს თავისი თავი სრულიად ახლებურად უნდა გამოეხატა, მაგრამ სახალის შესაქმნელად საჭირო ელემენტებს დავიწყებულ სიძველეში ეძებდა. ასე შეიქმნა ფონტენბლოს ფერწერის ალეგორიული ენა, სადაც ყოველი ფრგვის თითქმის კაბალისტური რესუსია და მისი გამოფერა დღემდე პრობლემაა.

პირქეში ფლანდრიელის განარჩენი - ახალგაზრდა ეროვნულ სახელმწიფოების წარმოქმნის ხელშეწყობის მიზნით **პირქეში ფლანდრიელი** მხატვარის დაქირავების შესახებ ლინკი აქვს დასაწყობად. მისი კარიერის დასაწყისში მისი უმთავრესი თემატიკა იყო პორტრეტი, მაგრამ მალევე გადაიტოვა საკუთარი სახე. მისი კარიერის დასაწყისში მისი უმთავრესი თემატიკა იყო პორტრეტი, მაგრამ მალევე გადაიტოვა საკუთარი სახე. მისი კარიერის დასაწყისში მისი უმთავრესი თემატიკა იყო პორტრეტი, მაგრამ მალევე გადაიტოვა საკუთარი სახე.

დაიბადა ესპანეთში, უფრო ზუსტად — ბასკეთში. ესპანელი აზნაური, ერთხანს პატი იყო მეფის, კარლოს V-ის კარზე, მერე კი სამხედრო სამსახურში შევიდა. 1521 წელს, როცა ფრანგებმა ქალაქ პამპონას ალყა შემოარტყეს, ეგნატე მშიდემ დაჭრა ფეხში და რამდენიმე საბინელი ოპონიციის გადატანა მოუხდა. გაუტკივრების არარსებობის გამო განცდილმა ტანჯვამ, ან ხანგრძლივი გამოწმერთიების განმავლობაში უჩვეული მდგომარეობა ეგნატეს პიროვნებაში არსებით ცვლილებები გამოიწვია. ავადმყოფობის დროს იგი ბევრს კითხულობდა სარაინო რობანებსა და რელიგიურ ლიტერატურას. რინდა და ასევეც შორის ერთადერთი არჩევიანიდან ეგნატემ საბოლოოდ მეორე აირჩია და რელიგიური მოღვაწეობის გზას დაადგა. ესპანეთის გზებზე მოხეტიალე ეგნატეს შემდეგში ბიპარაფიანა ძალიან შავს და ერთხელ ეგნატეს თენახვევის განმავლობაში პატიმრობამაც მოუწია.

ამ დღეებში ეგნატე წერს თავის "სულიერ სავარჯიშოებს", რომელსაც XVIII საუკუნეში დონი მამა ნიკოლოზ ათონელი ბერძნულად თარგმნის და ვენეციაში გამოცემს. მანამდე კი ნაწარმოები ორჯერ დაინტერესდა ინკვიზიცია და ერთხელ ეგნატეს თენახვევის განმავლობაში პატიმრობამაც მოუწია.

გამართლებული და განთავისუფლებული იერუსალიმს მიემგზავრება, მერე მთელს ევროპაში მოგზაურობს ფეხით, მაგისტრის ნდებებით ამოაქრებს პარიზში სონონანს უნივერსიტეტს და 1537 წელს თავის თანამაზრეთა ჯგუფს სახვლად არქმევს "იესოს საზოგადოებას". 1541 წელს ეგნატე და მისი მეგობრები რომში დგენ სახელოს ალთქმებს და მათი ჯგუფი ოგიციალურად იღებს რელიგიური ორდენის სტატუსს.

იეზუიტები ცდილობდნენ ეკლესიის უნივერსალური გავლენის შენარჩუნებას, ამიტომაც თავისთავად ეწინააღმდეგებოდნენ ეროვნული სახელმწიფოების განვითარებას. საერო ხელისუფალთა მხრიდან ნეგატიურმა რეაქციამაც არ დააყოვნა. ჯერ ორდენის წინააღმდეგ სხვადასხვა სახის ბრალდებები გაისმა, მოგვიანებით კი, XVIII საუკუნის ბოლოს, როდესაც საფრანგეთის დიდი რევოლუციის შედეგად ერთი-მეორის მიყოლებით ეროვნულ სახელმწიფოთა თვითმცნება განდობილი, მრავალ ქვეყანაში აკრძალეს კიდევ ლიოლას მიმდევართა მოღვაწეობა.

იეზუიტები მთელს მსოფლიოში, ინდოჩინეთიდან სამხრეთ ამერიკამდე ცდილობდნენ კათოლიციზმის გავრცელებას. დიდა მათი წვლილი პროტესტანტების წინააღმდეგ ბრძოლაში. ისტორიის მანძილზე სიტყვამ "იეზუიტი" მნიშვნელობათა ფართო სპექტრი შეიძინა და თვით კათოლიკურ ეკლესიაშიც ასე უწოდებენ ცბიერსა და ამავე დროს უტიფარ ადამიანს. ეგნატე ლიოლა 1622 წელს შერაცხა წინადადება. იესოს საზოგადოება დღეს 8000-მდე წევრს ითვლის და კათოლიკურ უნივერსიტეტებს მეთრევობს.

ფრანსუა I (1494-1547)

1515 წელს ანგულემის შერცოვმა ფრანსუამ საფრანგეთის ტახტზე თავისი ბიძაშვილი და სიმამრი ლუი XII შეცვალა. საფრანგეთის არისტოკრატის იმ დროს იტალიელებთან შედარებით ნამდვილი ბარბაროსები შეადგენდნენ. შერცოვებსა და მარკიზებს ტურნირების, ნადირობისა და ჭამისის მეთი არაფერი აინტერესებდათ. ფრანსუას გამეფების შემდეგ მდგომარეობა შეიცვალა. თუმც ცვლილება ისეთი თავბრუსდამხვევი არ ყოფილა, როგორც რუსეთში, მაგრამ ფრანსუა მაინც შეიძლება შევადაროთ პეტრე დიდს. სწორედ ამიტომ აირჩია ფრანსუამ თავის დევიზად გამოთქმა: "ვიკვებები და ვანადგურებ". ცხადია, იგი უცხო სიბრძნით იკვებებოდა და მშობლიური საფრანგეთის ბარბაროსობას ანადგურებდა.

განახლების სიომ იტალიიდან დაბერა. ჯერ კიდევ გამეფებამდე ფრანსუამ რამდენიმე ბრწყინვალე სამხედრო ექსპედიცია ჩაატარა ამ ქვეყანაში და მოიხიბლა მისი მაღალი კულტურით.

კულტურული გაცვლა-გამოცვლა იმ დროს შეუძლებელი იყო სამხედრო მოქმედებების გარეშე. 1536 წელს ფრანსუამ დაიპყრო ჩრდილოეთი იტალია. პასუხად ესპანეთის მეფე კარლოს V პროვანსს შეეცა და ფრანსუას მასთან ათწლიანი ზავის დადება აიძულა. ოსმალეთის სულთანთან, სულეიმანთან ერთად ფრანსუა ოთხგზის უშედეგოდ შეეცადა კარლოსის დამარცხებას.

მიუხედავად განუწყვეტილი სამხედრო წარუმატებლობისა ქვეყნის გარეთ, საფრანგეთის შიგნით, განსაკუთრებით კი თვით მეფის ორგველი მშვიდობა და კეთილდღეობა სურევდა. ფრანსუას კარზე ქმნიდნენ **ლონარდო და ვინჩი**, **პენენუტო ჩელინი**, **ანდრეა დელ სარტო**. თვით მეფე და მისი და, **მარგარიტა ნავარელი** მფარველობდნენ დიდ ფრანგ მწერალს, უკდავი რომანის "გარგანტუოასა და პანტაგრულის" ავტორს, **ფრანსუა რამესა** და ფრანგ პოეტებს, **კლემან მაროსა** და **გიომ ბოუდეს**. კონკრეტული სორბონის პროფესორთა დამაბრკოლებელ მითხვენებს ფრანსუა ახალი ტიპის სასწავლებელს, კოლეჟ დე ფრანსის დაარსებით უპასუხა. კერძოდ, სორბონის პროფესორები წიგნის ბეჭდვის აკრძალვის ითხოვდნენ, მაგრამ ფრანსუა არ დათანხმდა და, ამის საპირისპიროდ, ბეჭდვის საქმეს ახალი გასაქანი მისცა. მეცნიერთა და ხელოვნათა კეთილისმყოფელ მეფეს პროტესტანტთა ლიდერმა, **ჟან კალვინმა** თავისი პირველი ტრექტატი მიუღწია.

ფრანსუამ მოახზადა **ჟაკ კარტიეს** (1491-1557) ექსპედიცია, რომელმაც გამოიკვლია ჩრდილოეთ ამერიკის სანაპირო და ფრანგული ინტერესები გაავრცელა კანადაში. მთელი თავისი ცხოვრებითა და ისტორიული როლით ფრანსუა მიჩნეულია "მეფე-მზის", ლუი XIV-ის წინამორბედად და საფრანგეთის ეროვნულ სახელმწიფოდ ჩამოყალიბების ერთ-ერთ პირველ ხელშემწყობად.



დომენიკ ენერი. ლონარდოს სიკვდილი.

ფრანგი მხატვრის, **ენერის** ტილოზე გამოსახულია ფრანსუა I ლონარდო და ვინჩის სასიკვდილო სარეცეტოან ამბუსხის ციხედარბაზში. მაგრამ ეს მხოლოდ ლეგენდაა, რადგანაც დანამჯილეობითაა ცნობილი, რომ 1519 წლის მაისის იმ დღეს, როცა დიდი მხატვარი გარდაიცვალა, ფრანსუა ამბუსუში არ ყოფილა.

ვენატე ლიოლა (1491-1556)

დაიბადა ესპანეთში, უფრო ზუსტად — ბასკეთში. ესპანელი აზნაური, ერთხანს პატი იყო მეფის, კარლოს V-ის კარზე, მერე კი სამხედრო სამსახურში შევიდა. 1521 წელს, როცა ფრანგებმა ქალაქ პამპონას ალყა შემოარტყეს, ეგნატე მშიდემ დაჭრა ფეხში და რამდენიმე საბინელი ოპონიციის გადატანა მოუხდა. გაუტკივრების არარსებობის გამო განცდილმა ტანჯვამ, ან ხანგრძლივი გამოწმერთიების განმავლობაში უჩვეული მდგომარეობა ეგნატეს პიროვნებაში არსებით ცვლილებები გამოიწვია. ავადმყოფობის დროს იგი ბევრს კითხულობდა სარაინო რობანებსა და რელიგიურ ლიტერატურას. რინდა და ასევეც შორის ერთადერთი არჩევიანიდან ეგნატემ საბოლოოდ მეორე აირჩია და რელიგიური მოღვაწეობის გზას დაადგა. ესპანეთის გზებზე მოხეტიალე ეგნატეს შემდეგში ბიპარაფიანა ძალიან შავს და ერთხელ ეგნატეს თენახვევის განმავლობაში პატიმრობამაც მოუწია.

ამ დღეებში ეგნატე წერს თავის "სულიერ სავარჯიშოებს", რომელსაც XVIII საუკუნეში დონი მამა ნიკოლოზ ათონელი ბერძნულად თარგმნის და ვენეციაში გამოცემს. მანამდე კი ნაწარმოები ორჯერ დაინტერესდა ინკვიზიცია და ერთხელ ეგნატეს თენახვევის განმავლობაში პატიმრობამაც მოუწია.

გამართლებული და განთავისუფლებული იერუსალიმს მიემგზავრება, მერე მთელს ევროპაში მოგზაურობს ფეხით, მაგისტრის ნდებებით ამოაქრებს პარიზში სონონანს უნივერსიტეტს და 1537 წელს თავის თანამაზრეთა ჯგუფს სახვლად არქმევს "იესოს საზოგადოებას". 1541 წელს ეგნატე და მისი მეგობრები რომში დგენ სახელოს ალთქმებს და მათი ჯგუფი ოგიციალურად იღებს რელიგიური ორდენის სტატუსს.

იეზუიტები ცდილობდნენ ეკლესიის უნივერსალური გავლენის შენარჩუნებას, ამიტომაც თავისთავად ეწინააღმდეგებოდნენ ეროვნული სახელმწიფოების განვითარებას. საერო ხელისუფალთა მხრიდან ნეგატიურმა რეაქციამაც არ დააყოვნა. ჯერ ორდენის წინააღმდეგ სხვადასხვა სახის ბრალდებები გაისმა, მოგვიანებით კი, XVIII საუკუნის ბოლოს, როდესაც საფრანგეთის დიდი რევოლუციის შედეგად ერთი-მეორის მიყოლებით ეროვნულ სახელმწიფოთა თვითმცნება განდობილი, მრავალ ქვეყანაში აკრძალეს კიდევ ლიოლას მიმდევართა მოღვაწეობა.

იეზუიტები მთელს მსოფლიოში, ინდოჩინეთიდან სამხრეთ ამერიკამდე ცდილობდნენ კათოლიციზმის გავრცელებას. დიდა მათი წვლილი პროტესტანტების წინააღმდეგ ბრძოლაში. ისტორიის მანძილზე სიტყვამ "იეზუიტი" მნიშვნელობათა ფართო სპექტრი შეიძინა და თვით კათოლიკურ ეკლესიაშიც ასე უწოდებენ ცბიერსა და ამავე დროს უტიფარ ადამიანს. ეგნატე ლიოლა 1622 წელს შერაცხა წინადადება. იესოს საზოგადოება დღეს 8000-მდე წევრს ითვლის და კათოლიკურ უნივერსიტეტებს მეთრევობს.

ავტორები: **ნოდარ ლაბარინ ლილა ბაზარაშვილი**



პეტერ ბრიველ უფროსი. "ბაბილონის კოდალი".

რაზმი

ბორჯღალოსნებს ავთანდილ ჭოროხანაძის იხადი აქვთ

საქართველოს მორაგბეთა ეროვნული ნაკრები სპორტის სათამაშო სახეობებში ერთადერთი გუნდია, რომელსაც მსოფლიო თასზე მოხვედრის რეალური შანსი აქვს. ამისთვის ქართველ მორაგბეებს სულ ორი შეხვედრის ჩატარება სჭირდებათ – ერთი მატჩი ირლანდიასთან უნდა გამართონ დუბლინში და მეორე რუსეთთან თბილისში. ამ მატჩებიდან ჩვენ ნაკრებს მხო-

ლოდ ერთის მოგება ჰყოფნის. ერთი მოგება და - საქართველოს ნაკრები მსოფლიოს ელიტური რაგბის მაცურად ჩარაზულ კარს შეაღებს. ამის შანსი კლოდ სორელის გუნდს ნამდვილად აქვს, მაგრამ მოულოდნელად ისე უცნაურად ვითარდება, რომ, შესაძლოა, ბორჯღალოსნები უბრძოლველად დარჩნენ მუნდიალს მიღმა. რატომ? პასუხი მეტად ბანალურია – იმიტომ,

რომ საქართველოს რაგბის კავშირს ფული არა აქვს და გუნდის დუბლინში გამგზავრებას ვერ აფინანსებს. თუ ნაკრები ირლანდიაში ვერ გამგზავრება, რაგბის საერთაშორისო საბჭო ქართველებს ჩაუსვლელი ბისთვის ტექნიკური ნაკებით დასჯის და იმ ერთ ქულასაც არ უბოძებს, თამაშში დამარცხებულებს რომ ეკუთვნით.

მოკლედ, სიტუაცია უაღრესად კრიტიკულია. რაგბის ფედერაციის პრეზიდენტი ბიძინა გეგიძე გუშინ მთელი დღე შეხვედრებზე დადიოდა. საქმის კურსშია სახელმწიფო მინისტრი ავთანდილ ჯორჯენაძე, რომელიც თავის დროზე ბიძინა გეგიძეს სახელმწიფოს თანადგომას დაჰპირდა. ვნახათ, რამდენად მტკიცე აღმოჩნდება მინისტრის დანაპირები.

როგორი

CARTU & TBILISI LADIES OPEN: რახნაშვილმა მოიგო

პაატა თოთაძე

ერთეულთა თანრიგი

გაბრიელა ნავრატლოვა (ჩეხეთი) – შილი სტეფენსი (ახ. ზელანდია) 7:5, 3:6, 6:3 ციპორა ობლიზერი (ისრაელი) – გალინა ვოსკობოვა (რუსეთი) 6:4, 6:3

ალიონა იარიშკა (ბელარუსი) – ნინა ბრატიკოვა (რუსეთი) 6:4, 6:1 მაკა ჩახნაშვილი (საქართველო) – ლანა პოპადიჩი (ხორვატია) 7:6, 6:1 კატრინა დამკოვიჩი (იუგოსლავია) – ჯორჯა მორტელო (იტალია) 6:4, 6:7, 6:4

ოლენა ანტიპინა (უკრაინა) – ტაცია უვაროვა (ბელარუსი) 6:1, 2:6, 6:4

ნადეჟდა ოსტროვსკაია (ბელარუსი) – გულნარა ფატხეტდინოვა (რუსეთი) 6:3, 6:2

სკარლეტ ვერნერი (გერმანია) – ჯენი ოლონოპო (დიდი ბრიტანეთი) 3:6, 6:3, 6:4

გუშინ, ტურნირის მეოთხე დღეს თბილისელი ჩოგბურთის მოყვარულები მერვედფინალური შეხვედრების მხილველები გახდნენ. დიდი ინტერესი გამოიწვია ჩეხი გაბრიელა ნავრატლოვასა და ახალზელანდიელი შილი სტეფენსის შეხვედრამ, რომელიც სტეფენსის მარცხით დასრულდა. ნავრატლოვამ, რომელმაც პირველ ნრეში ქართველთა პატარა ფავორიტს, თიკა ყავლაშვილს მოუგო, ჩვეულებისამებრ, პირველი სეტით დათმო. თიკასთან ჩატარებულ მატჩშიც ასე იყო - ჩეხმა ჩოგბურთელმა პირველი სეტი წააგო, მეორე და მესამე კი მოიგო. შილი სტეფენსმა, ათლეტური აღნაგობისა და კარგი ფიზიკური მომზადების მიუხედავად, ნავრატლოვას აერესიულ თამაშს ბოლომდე ვერ გაუძლო და ტურნირს გამოეთიშა.

კატარინა დამკოვიჩისა და ჯორჯა მორტელოს არანაკლებ საინტერესო მატჩი იტალიელის მარცხით დასრულდა. ეს დღე მორტელოსთვის ქალები იყვნენ. წლეულს მაკა ჩახნაშვილი მართლაც კარგ ფორმაშია. მუხლის გასაშლელად, ცოტა ხნით აკადემიის ეზოში გაისეირნა, ჩანთა კი ტრიბუნაზე დატოვა. უკან დაბრუნებულ სინიორას, რომელსაც გულად ახარებდა უგრძობობა, ალარც ჩანთა დახვდა თავის ადგილზე და, რაც, ალბათ, უფრო სამწუხაროა,



მაკა ჩახნაშვილი

ალარც საბუთები. ამაოდ აცხადებდა კორტის ადმინისტრაცია, მპოვნელი დასაჩუქრდება, საბუთები დააბრუნეთო. ჩანთის ქურდი, რა თქმა უნდა, არ გამოჩენილა.

შუადღისას, როცა მზემ განსაკუთრებით დააჭირა, ცენტრალური კორტის ნარინჯისფერი ტრიბუნა თითქმის ბოლომდე შეივსო. ამას მიზეზი ტურნირის შემორჩენილი ერთადერთი ქართველი ჩოგბურთელი მაკა ჩახნაშვილი იყო. ის სიციხიანი, მაგრამ მაინც გამაზრვების თინთი ანთებული, შეუპოვრად ებრძოდა ხორვატ ლანა პოპადისს. პირველ სეტში მაკამ ცოტა ანერგიულა ქართველი გულშემატკივრები, რადგან სეტის იოლად მოგება ვერ შეძლო და საქმე ტი-ბრეიკამდე მივიდა. მეორე სეტიც ყველაფერი კარგად დამთავრდა - მაკამ 6:1 მოიგო.

რაც ეს ტურნირი არსებობს, მას ყოველთვის უცხოელი ჩოგბურთის ქალები იყვნენ. წლეულს მაკა ჩახნაშვილი მართლაც კარგ ფორმაშია. ბულგარეთის ასეთელი ტურნირის მოგების შემდეგ მისგან თბილისში მხოლოდ ფინალში გასვლას და სორუნებულ სინიორას, რომელსაც გულად ახარებდა უგრძობობა, ალარც ჩანთა დახვდა თავის ადგილზე და, რაც, ალბათ, უფრო სამწუხაროა,

კრივი

ნადი, სანამ გცხემს

კრივის ისტორიაში ერთ-ერთი ყველაზე ცნობილი პრომოუტერი დევი კინგი, თავისი ბრძნული რჩევებით, კვლავ ყურადღების ცენტრშია. მან მიაკ ტაისონს ურჩია, თავი შეეკავოს ბრიტანელ ლენოქს ლუისთან ჩხუბისგან. ლუისს კი შეახსენა, რომ წინა წაგებულ, სანამ გაილახებოდა. შეგახსენებთ, რომ ლუისისა და ტაისონის ბრძოლა იგნისში გაიმართა და ბრიტანელის უპირობო ტრიუმფით დასრულდა.

“მაკ ტაისონისთვის ლუისთან ჩხუბი დიდი სისულელე და თვითმკვლელობის ტოლფასი იქნება, – თქვა დონ კინგმა, – ის, რაც იგნისში მოხდა, ორიბარძოლას კი არა, უფრო ცემას ჰგავდა”. სპეციალისტთა განცხადებით, “რკინის მაკიკა” საბოლოოდ, სწორედ, ამ ჩხუბზე გაანადგურდა. მას ლუისისგან იმდენი მოხვდა, რომ ამდენი დარტყმა მთელი კარიერის განმავლობაში არ მიუღია, ამიტომ ტაისონის მხრიდან მატჩ-რევენშუმზე ფიქრი მიზანშეუწონელია.

დონ კინგმაც სწორედ ამაზე ილაპარაკა და კარიერის დასრულება ლუისსაც ურჩია. “ლუისი უდავოდ ღირსეული ჩემპიონია. უფრო მეტიც, დღესდღეობით მსოფლიოში მაღალი არ მოიქცნება, ამიტომ მისთვის უკეთესია ლამაზად, თავისი კარიერის ზენიტში წაეიდეს, როგორც დამუშავებულ მოკრივე, რომელსაც ღირსეული მეტოქე აღარ შერჩა,” – დაასკვნა კინგმა.

დონ კინგის რჩევაზე ლუისის კომენტარი არ გაუკეთებია, მაგრამ სავარაუდოა, რომ კარიერის დამთავრებამდე, 37 წლის მსოფლიოს აბსოლუტური ჩემპიონი, რამდენიმე ჩხუბს კიდევ ჩაატარებდა. საქმე ისაა, რომ ლუისმა ibf-ის ვერსიით, ჩემპიონის ტიტული უკვე დაკარგა. მან უარი განაცხადა პრეტენდენტ კრის ბერდიან ბრძოლაზე, იმ მიზეზით, რომ ბერდი ღირსეულ მეტოქედ არ გამოდგებოდა.

ამრიგად, თუ ლუისს არ სურს wbc-ის ვერსიითაც დამუშავდობის ტიტულს, მოუწევს უკრაინელ ვლადიმირ კრიჩკოსთან ბრძოლა. “რა თქმა უნდა, ბოლო სიტყვა ლუისს ეკუთვნის, მაგრამ მის ადგილზე მე ნამდვილად წავიდებო, – არ ცხრება დონ კინგი, რომელიც თავისი ასაკის მიუხედავად, პრომოუტერული კარიერის დამთავრებაზე რატომღაც არ ფიქრობს.

სპეციალისტები ვარაუდობენ, რომ დიდ პრომოუტერს, ლუისთან დაკავშირებით, თავისი გეტემბი აქვს და ამიტომ ცდილობს ბრიტანელის გზიდან ჩამოშორებას. დონ კინგი



მაკი ტაისონს მოხვდა.

UEFA-ს ჩემპიონთა ლიგა 2002-2003

ჯგუფური ეტაპი, პირველი ტური

Table with 4 columns (Group E, G, F, H) and 2 rows of match results. Includes team logos and scores.

ტკბილ-მწარე პირველი დღე

ენო მირკვალი

როგორც იქნა, დადგა 17 სექტემბერი და ჩემპიონთა ლიგაც დაიწყო. როგორც ყოველთვის, ლიგის გახსნითი მატჩი ისევ რომის ოლიმპიურ სტადიონზე ჩატარდა და იტალიის ვიცეჩემპიონ “რომას” პირველ მეტოქედ ისევ მადრიდის “რეალი” ერგო.

შარშანდელ ჩემპიონთა ლიგის სტრატეგ სწორედ ასეთი იყო – რომს ეწვია “რეალი” და საკუთარ სტადიონზე მოუგო “რომას”. წელსაც იგივე განმეორდა, ოღონდ ერთი განსხვავებით: შარშან “რომას” ტოტი და ბატისტუტა ჰყავდა და მაინც წააგო, 17 სექტემბერს კი რომაელებმა ამ ორი წამყვანი ფეხბურთელის გარეშე ითამაშეს, დისკალიფიცირებული ტოტი, ბატისტუტა, ლიბა და კაპელი ტრიბუნიდან ადევნებდნენ თვალს სერია A-ს ვიცეჩემპიონის განადგურებას.

რაც არ უნდა ვასაკვირი იყოს, საკუთარ მოედანზე 0:3 წაგების შემდეგ, რომელიც ფეხბურთელებს თავი მხნედ ეჭირათ და მტკიცედ სწამდათ, რომ ფეხბურთიდან გასვლა არ გაუჭირდებოდათ. იქნებ, მართლებიც არიან. “რეალს” წელს უძლიერესი არსადგებლობა ჰყავს. საოცრად არასტაბილურ “რომას” “სამფეო კლუბის” დამარცხება ნამდვილად არ შეუძლია და ამას კაპელი ვუნდებისგან არც არავინ ელოდა. იტალიელებისათვის “რეალი” იყო ინვეტიციური დაავადების ვირუსი, რომელიც კარგად თუ ცუდად მათ როგორმე უნდა გადაეტანათ. “რომა” დამარცხებდა, მაგრამ არც ერთი რომაელი ფეხბურთელი თუ ტროფი ვერ დაკარგულად არაფერს თვლის.

იტალი კალაბრია (“რომას” მწარეთელი): “მართალია წაუგავთ, თანაც დიდი ანგარიშით, მაგრამ საგანგაშო არაფერია. მატჩის გაანალიზება თავიდან უნდა დაიწვიოს. პირველ ტაიმში ჩვენ კარგად ვითამაშებოდით, პრესინგს წარმატებით ვახორციელებდით და “რეალს” არაერთი პრობლემა შეუქმნით. გოლის გატანაც ბევრჯერ შეგვეძლო, მაგრამ არ გაგვიშარბია. ეს არაფერია, ჯერ კიდევ წინაა პირველი ტური.”

ვენსან კანელა (“რომა”): “როცა “რეალი” გოლს გაიტანს, ძალიან ძნელია ფსიქოლოგიური სტრესის მოხსნა და ანგარიშის გათანაბრება. მარტო ჩვენ კი არა, ეს ყველა გუნდს უჭირს, ვინც კი ამ გუნდს წინააღმდეგე თამაშობს. ჩვენ მადრიდელეებზე ადრე შეგვეძლო გოლის გატანა, ანტონიო კასაროს ჰქონდა ამის შანსი. საწყენია, როცა ამდენ მომენტზე ვერ იყნებ. ამ მარცხის გამო, სასოწარკვეთილი არ ვარ, რადგან “რომა” ყო-



ზინედინ ზიდანი

ველთვის ცუდად იწყებს და მერე აუშკრებებს თამაშს. ამ სეზონშიც ასე მოხდება.”

ზინედინ ზიდანი (“რეალი”): “მიუხედავად იმისა, რომ დამაჯერებლად გავიმარჯვეთ, იოლი მატჩი მანც არ გვექონდა. “რომა” პირველ ტაიმში კარგად თამაშობდა, მეორე ტაიმში კი ჩვენი უპირატესობა უკვე ამკარა გახდა. “რეალი” ყოველთვის შეტევაზე ფიქრობს. რობერტო კარლოსი და სალვადო მუდამ წინ გარბიან და გოლის გატანა ფორვარდებზე მეტად სურთ. “რეალი” საოცარი გუნდია.”

ეუკრე მთელი იტალიური გრანდმა – მილანის “ინტერმა” შეძლო პირველი ლიგური გამარჯვების მოპოვება. ტრონკეშინი ჩასული მილანელები ერთხანს უგებდნენ ადგილობრივ “როსენორგს”, მაგრამ ნორვეგიელებმა, რომელთაც დიდი კლუბებისთვის სიცოცხლის გამწარება კარგად ეხერხებათ ხოლმე, იტალიელები კინალა სირცხვილნაჭამი ვისიტუმრეს სახლი. რომ არა “ლაციოდან” ახლად დაბრუნებული ერნან კრესპო, იტალია, ალბათ, თავისი მეორე ტიტანის დაცემას დაიტრებდა. საბოლოოდ 2:2 და “ინტერი” ისევ ჩემპიონთა ლიგის ერთ-ერთ ფავორიტად რჩება.

მასიმო მორატი (“ინტერის” პრეტენდენტი): “უემპყოფილო არ ვარ, სტუმრად ფრე დადებითი შედეგია. კრესპომ შესანიშნავად ითამაშა,



მიკაელ ფორსბერგი

თუმცა არც სხვა ფეხბურთელების დაინწყება მოხდებოდა. ორი გოლის გატანის მიუხედავად, გუნდი არ შედერკა და ბოლომდე იბრძოლა. ვნუზვარ კანავაროს გატანების გამო, რომელიც მუდამ კორექტულად თამაშობს და ნითელ ბარაის იმეათად იღებს. მას ამჯერად, უზრალოდ, არ გაუმართლა. რეკობას არყოფნა? რა თქმა უნდა, ამა თვისი გაგულვა იქონია. რეკობა რომ გვეყოლოდა, იქნებ მოგვეყო კიდევ.”

ერნან კრესპო (“ინტერი”): “მოგებაც შეგვეძლო. გოლის გატანის შემდეგ ოდნავ მოვეწყითე, ნორვეგიელები კი სახიფათო გახდნენ. არა უშავს, “სან-სიროზე” მოვიგებთ. ვიერი? მასთან ერთად თამაშს შესანიშნავია. ნელ-ნელა ჩვენი დუეტი შეუჩერებელი გახდება. “ტორინოსთან” ვიერი შელო გოლის გატანა, ახლა კი მე გამიღმა ბედმა. ძალიან კმაყოფილი ვარ.”

ეს დღე არც გერმანელებისთვის იყო ბედნიერი. ბუნდესლიგის ჩემპიონი დორტმუნდის “ბორუსია” “ჰაიბერნიზე” ეწვია ინგლისის ჩემპიონ “არსენალს” და როგორც მოსლოდნელი იყო, ლონდონიდან დამარცხებული დაბრუნდა.

მატიას ზაპერი (“ბორუსია”): “ჯერჯერობით საუკეთესო ფორმაში არ ვარ. საკუთარი თავისთვის რწმენაზე ვაკლავ. ალბათ, ნელ-ნელა ყველა პრობლემას დავეძლევთ და მთელი ძალით ვითამაშებთ.”

მოკლედ

სტარტმა დაიგვიანა იმის გამო, რომ იტალიის ტელევიზიამ სერია A-სა და B-ს კლუბებთან დიდხანს საერთო ენა ვერ გამოიხანა, იტალიის ჩემპიონატის სტარტმა ორი კვირით დაიგვიანა და, 1 სექტემბრის ნაცვლად, 14 სექტემბერს დაიწყო.

“ლა ლიგას” გადამწყვეტილებით, კალენდარი არ დაარღვევს და ჩემპიონატი პირდაპირ მეორე ტურისგან დაიწყებს. პირველი ტურის ყველა გამოტყვევებული მატჩი ნოემბერში გამართება. სერია B-ს კლუბები 5 ნოემბერს პირველ ტურს ჩაატარებენ, მეორე დღეს კი სერია A-ს მატჩები შედგება.

“ზაიერნის” პრობლემები

შეუჩერებელი და უძლეველი მიუნხენის “ზაიერი”, ჩემპიონთა ლიგის დაწყების წინ, სერიოზული პრობლემების წინაშე აღმოჩნდა. პა-

ვარიელები შიშობენ, რომ ლიგის პირველ მატჩში ლა კორუნისა “დე პორტივოს” წინააღმდეგ ორი ნამყვანი ფეხბურთელის გარეშე მოუწყენთ თამაში.

გერმანული ფეხბურთის ახალმა ვარსკვლავმა მიხაელ ბალაკმა, რომელმაც მცირე დროში “ზაიერნის” ლიდერის ტიტული მოიპოვა, ორშაბათს, ვარჯიშზე, ტრავმა მიიღო, ხავარიცხა ფრანგი მცველი ბიქსენტილიზარაზუ კი მუხლის ტკივილს უჩივის და, სავარაუდოდ, სამშაბათს, “დეპორის” წინააღმდეგ, არც ერთი არ იქნება.

ყველაზე ხშირად ჩემპიონთა ლიგაში

სანამ ევროპული ფეხბურთის ჩემპიონთა ლიგა დაიწყებოდაც, უფა გულშემატკივრებს სხვადასხვა სტატისტიკური მონაცემებით კვებავს. მაგალითად, უკუფა-ს სტატისტიკისგამა გამოაქვეყნეს იმ ფეხ-

ბურთელთა სია, რომელთაც ჩემპიონთა ლიგაში ყველაზე მეტი მატჩი ჩაატარებია.

პირველ ადგილზე გავიდა “მანჩესტერ იუნაიტედის” მცველი გარი ნევილი, რომელმაც ლიგაში 66-ჯერ დაიწვა “მან იუს” ღირსება. 65 მატჩით მეორეა ნევილის თანაკლებელი დევიდ ბექჰემი. ამდენივე შეხვედრა ჩაატარა “რეალის” ფორვარდმა რაულმა, ხოლო მიუნხენის “ზაიერნის” ტოპმეკარე ოლივერ კანი მეოთხე 64 მატჩით.

აუდიენცია პაპთან

მადრიდის “რეალმა”, ჩემპიონთა ლიგის დაწყებამდე, კათოლიკური სამყაროს პირველ პირს – რომის პაპს დალოცვინა თავი. შარშანდელის მსაგესად, ლიგა წელსაც “რომა”-“რეალის” მატჩით უნდა გაიხსნას, ოღონდ იმ განსხვავებით, რომ შარშანდელ სეზონში “გალათასარასთან” ჩხუბის გამო დასჯილი რომა-

ელები პირველ შეხვედრას საკუთარ მოედანზე ვერ ჩაატარებენ და მატჩი ნეაპოლში გაიმართება.

რომში ჩასული მადრიდელები ითანე პაველი II-ს ეწვივნენ. აუდიენციანზე “რეალის” ყველა ფეხბურთელი მივიდა. მადრიდელებმა პაპს საჩუქრებიც მიართვეს – “რეალის” ნიუსურა ვარსკვლავების ავტოგრაფებით, “სამეფო კლუბის” სტადიონ “სანტიაგო ბერნაბეუს” მაკეტი და კლუბის საპატიო წევრის მონწილეობა.

პაპმა და ფეხბურთელებმა ისაუბრეს სპორტის მნიშვნელობაზე. აუდიენციანზე ითქვა, რომ სპორტი ყველა დაბერებულს დახეავს და სხვადასხვა რელიგიისა და იდეოლოგიის ადამიანებს აახლოებს. პაპთან შეხვედრამ ყველაზე მეტად რობერტო კარლოსი აღაფრთოვანა. “ჩემთვის დიდი პატივი იყო პაპთან აუდიენციანზე მისვლა. ეს დღე არასოდეს დამავიწყდება” – განაცხადა გულაჩუყებულმა ბრაზილიელმა.

